

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
ที่ พส ๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาเกี่ยวกับภาพถ่ายการรักษาทางทันตกรรม

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงประธานคณะกรรมการสอบสวนของทันตแพทยสภา ขอร้องการรักษาทันตกรรมของผู้อุทธรณ์ที่ทันตแพทย์หญิง ก. ถ่ายไว้ขณะที่ผู้อุทธรณ์เข้ารับการรักษา

สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทพ.๐๕/๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า คณะอนุกรรมการสอบสวนในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๑ พิจารณาเห็นว่า เอกสารหลักฐานที่ทันตแพทย์หญิง ก. มอบให้แก่คณะอนุกรรมการสอบสวนนั้น เป็นเอกสารหลักฐานที่ทันตแพทย์หญิง ก. มอบให้แก่คณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อใช้ประกอบคำให้การแก้ข้อกล่าวหาที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาทันตแพทย์หญิง ก. ต่อทันตแพทยสภา จึงเป็นข้อมูลของทันตแพทย์หญิง ก. ที่มอบให้แก่คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รักษาไว้และใช้ประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียน และเนื่องจากการดำเนินการสอบสวนเรื่องร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถให้เอกสารหลักฐานดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีสัญชาติอเมริกันได้รับการรักษาทันตกรรมกับทันตแพทย์หญิง ก. ที่โรงพยาบาลลานนา จังหวัดเชียงใหม่ โดยการใส่รากฟันเทียมซึ่งมีทันตแพทย์ผู้รักษาที่เกี่ยวข้องจำนวน ๓ คน คือ ทันตแพทย์หญิง ก. ทันตแพทย์ ข. และทันตแพทย์หญิง ค. ต่อมาผู้อุทธรณ์มีอาการเจ็บป่วยจากการรักษาและขอรับการแก้ไข ทันตแพทย์หญิง ก. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ในการรักษามีการทำศัลยกรรมเป็นการผ่าตัดประสาทด้านข้าง แต่ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่าการรักษาดังกล่าว อาจมิได้มีการผ่าตัดประสาทด้านข้างตามที่ทันตแพทย์หญิง ก. กล่าวอ้าง และเนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังคงมีอาการเจ็บป่วยอยู่หลังจากที่เข้ารับการรักษา ศัลยกรรม ผู้อุทธรณ์จึงได้กลับเข้ารับการรักษาทางทันตกรรมกับทันตแพทย์หญิง ก. และคณะ ทั้งในโรงพยาบาลลานนา และที่สถานพยาบาลเกรซเด็นทัลแคร์ คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง ซึ่งเป็นคลินิกของทันตแพทย์หญิง ก. อีกหลายครั้ง แต่การรักษาก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจเพราะผู้อุทธรณ์ยังคงไม่สามารถใช้ฟันได้อย่างที่ควรจะเป็น และทำให้ผู้อุทธรณ์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเป็นจำนวนมาก และเมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาปรากฏว่า ในขณะเป็นผู้ป่วยของผู้อุทธรณ์มีบางส่วนสูญหายไป ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อทันตแพทยสภาขอให้ตรวจสอบการรักษาทางทันตกรรมของคณะทันตแพทย์ดังกล่าวว่าเป็นไปตามมาตรฐานการรักษาหรือไม่

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่าขณะเข้ารับการรักษา ทันตแพทย์หญิง ก. ได้ถ่ายภาพของผู้อุทธรณ์ไว้ โดยได้ให้ผู้อุทธรณ์ดูภาพถ่ายดังกล่าวในคอมพิวเตอร์กระเป๋าคอมพิวเตอร์ของทันตแพทย์หญิง ก. ด้วย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าทันตแพทย์หญิง ก. ได้ใช้ภาพถ่ายของผู้อุทธรณ์ประกอบการเรียนการสอนนักศึกษาของทันตแพทย์หญิง ก. ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ภาพถ่ายดังกล่าวเป็นภาพถ่ายของตนเองซึ่งมีควรที่จะนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงประธานคณะกรรมการสอบสวนทันตแพทยสภา ขอร้องการรักษาทันตกรรมของผู้อุทธรณ์ที่ทันตแพทย์หญิง ก. ถ่ายไว้ขณะที่ผู้อุทธรณ์เข้ารับการรักษา เพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาชี้แจงด้วยวาจาว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนถึงทันตแพทยสภาว่าหาทันตแพทย์ผู้ทำการรักษาจำนวน ๓ คน คือ ทันตแพทย์หญิง ก. ทันตแพทย์ ข. และทันตแพทย์หญิง ค. ว่ากระทำการขัดขวางทันตแพทยสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ คณะอนุกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนแล้ว

เห็นว่าคดีมีมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาให้บุคคลทั้งสามดังกล่าวทราบ และมีหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวมาให้ถ้อยคำพร้อมส่งเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำเพื่อพิจารณา ทนายแพทย์หญิง ก. และทนายแพทย์หญิง ค. ได้ไปชี้แจงพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ แล้ว แต่ทนายแพทย์ ข. ไม่ได้ไปชี้แจง และได้แย้งกล่าวหาอุปนายกทันตแพทยสภาต่อทันตแพทยสภาว่า ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ตน กล่าวคือ ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาที่ชัดเจนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ ต้องแจ้งวัน เวลา สถานที่และพฤติการณ์ที่กระทำความผิด เพื่อที่ทันตแพทย์ ข. จะได้รับรู้ถึงพฤติกรรมที่เป็นการกระทำความผิดที่ชัดเจน และใช้สิทธิแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งทันตแพทย์ ข. ยังได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ด้วย คณะอนุกรรมการสอบสวนจึงมีมติให้รอการดำเนินการเรื่องร้องเรียนในส่วนของท่านทันตแพทย์ ข. ไว้ก่อน การฟ้องคดีของท่านทันตแพทย์ ข. ดังกล่าวทำให้การสอบสวนมีความล่าช้า ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องทันตแพทยสภาและคณะอนุกรรมการสอบสวนต่อศาลปกครองเชียงใหม่เกี่ยวกับกระบวนการสอบสวนที่ล่าช้านั้น ปัจจุบันศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ทันตแพทยสภาดำเนินการสอบสวนต่อไป เรื่องอยู่ระหว่างการให้ผู้อุทธรณ์จัดทำคำแปลหนังสือร้องเรียนซึ่งเป็นภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนได้แก้ข้อร้องเรียนกล่าวหาได้อย่างถูกต้องต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้น เอกสารที่ท่านทันตแพทยสภามีอยู่ในความครอบครอง คือ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ส่งมาเพื่อประกอบการร้องเรียน และเอกสารที่ท่านทันตแพทย์หญิง ก. และทันตแพทย์หญิง ค. ได้มอบให้คณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อประกอบการแก้ข้อกล่าวหาเท่านั้น เอกสารส่วนที่เป็นของผู้อุทธรณ์ ทันตแพทยสภาได้ให้เอกสารนั้นแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่สำหรับเอกสารที่ท่านทันตแพทย์หญิง ก. มอบให้แก่คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะกรรมการทันตแพทยสภาเห็นว่าเป็นเอกสารหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหามอบให้แก่คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการสอบสวนมีหน้าที่ต้องรักษาไว้และใช้เฉพาะเพื่อประกอบการพิจารณาสอบสวนเรื่องที่ได้มีการร้องเรียน ภาพถ่ายตามคำขอเป็นข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วยซึ่งสถานพยาบาลที่ทำการรักษาต้องเก็บรักษาไว้ แม้จะมีอยู่ในความครอบครองของท่านทันตแพทยสภาด้วย แต่การเปิดเผยควรเป็นดุลพินิจของท่านทันตแพทย์ผู้ทำการรักษาและสถานพยาบาลที่เป็นผู้เก็บรักษาเวชระเบียนนั้นเป็นผู้พิจารณาร่วมกันว่าสมควรจะเปิดเผยหรือไม่ และเนื่องจากการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถให้ภาพถ่ายดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาในชั้นต้นเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งมีสิทธิขาดอเมริกัน เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ จะบัญญัติถึงสิทธิของบุคคลต่างตัวในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการว่าต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และปัจจุบันคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการยังมีได้กำหนดกฎกระทรวงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาทางทันตกรรมอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์เอง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขเห็นว่าควรให้สิทธิแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ภาพถ่ายการรักษาทางทันตกรรมที่ท่านทันตแพทย์ผู้รักษาได้ถ่ายไว้ขณะทำการรักษาผู้อุทธรณ์ ภาพถ่ายดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ที่ท่านทันตแพทย์ผู้รักษาเป็นผู้จัดทำและเก็บรักษา และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ภาพถ่ายดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในเอกสารพยานหลักฐานที่ท่านทันตแพทย์หญิง ก. ส่งให้แก่คณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อประกอบการแก้ข้อกล่าวหา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของท่านทันตแพทยสภา แม้การสอบสวนจะยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ แต่ภาพถ่ายนั้นเป็นข้อเท็จจริง การเปิดเผยเฉพาะภาพถ่ายโดยระบุให้ทราบเพียงวันที่ได้ทำการถ่ายภาพไว้ ไม่รวมถึงคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของท่านทันตแพทย์หญิง ก. จึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการสอบสวน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ ววรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึง ประโยชน์ของราชการในการสอบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียน และสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันเกี่ยวกับตนประกอบกันแล้ว กรณีนี้เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาเปิดเผยภาพถ่ายการรักษาทางทันตกรรม โดยระบุวันที่ได้ทำการถ่ายภาพไว้ พร้อมคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา
ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุภรี
ศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส
นายวิชัย โชควิวัฒน์
ศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์โสมพะมิตร

ประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
ที่ พส ๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของโรงพยาบาลภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราชภัฏจังหวัดภูเก็ต ผู้ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ก. มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ขอแก้ไขเอกสารประวัติผู้ป่วย รายงานนางสาว ก. กรณีรถยนต์หมายเลขทะเบียน บจ - ๘๕๗ หนองบัวลำภู เกิดอุบัติเหตุเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นเหตุให้นางสาว ก. ได้รับบาดเจ็บ และนางสาว ก. ได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลภูเก็ต โดยผู้อุทธรณ์ขอให้โรงพยาบาลภูเก็ตตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในเอกสารใบบันทึกการตรวจผู้ป่วยของนางสาว ก. เลขที่ ๖๔๔๔/๕๑ และขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารในเอกสารดังกล่าว จากเดิมที่บันทึกว่านางสาว ก. เป็นผู้ขับขี่ เป็นนางสาว ก. เป็นผู้โดยสาร เนื่องจากในวันดังกล่าวนางสาว ข. เป็นผู้ขับขี่รถยนต์ มีใช้นางสาว ก.

โรงพยาบาลภูเก็ตมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๒๗.๓๐๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารประวัติของผู้ป่วย คือ นางสาว ก. เนื่องจากมีการบันทึกข้อมูลผู้โดยสารลงในโปรแกรมเวชระเบียนคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาล อีกทั้งบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้มายื่นคำร้องขอถ่ายเอกสารไปเรียบร้อยแล้ว

นางสาว ข. และนางสาว ก. มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของโรงพยาบาลภูเก็ตดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วยของโรงพยาบาลภูเก็ต ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้โรงพยาบาลภูเก็ตและโรงพยาบาลศรีนครินทร์จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงพยาบาลภูเก็ต ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเก็ต ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านนิติเวชศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางสาว ข. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูเก็ต ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในเอกสารบันทึกการตรวจผู้ป่วย เลขที่ ๖๔๔๔/๕๑ ซึ่งเป็นประวัติการรักษาของนางสาว ก. และขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารในเอกสารดังกล่าว จากเดิมที่บันทึกว่า นางสาว ก. เป็นผู้ขับขี่ เป็นนางสาว ก. เป็นผู้โดยสาร แต่โรงพยาบาลภูเก็ตปฏิเสธการแก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วย

ในชั้นพิจารณา นางสาว ก. ซึ่งเป็นเจ้าของประวัติ ชี้แจงว่าปัจจุบันอายุ ๑๘ ปี ขณะนี้เรียนการศึกษานอกโรงเรียนและประกอบอาชีพค้าขาย ไม่มีความสามารถในการขับรถ อีกทั้งไม่มีใบอนุญาตขับรถ ในวันเกิดเหตุหนึ่งสนทนากับเพื่อนโดยมีการดื่มสุรากับพี่สาวคือนางสาว ข. ได้ขอให้พี่สาวไปเป็นเพื่อนเพื่อทำธุระ จึงโดยสารรถไปกับพี่สาวและเพื่อนอีก ๒ คน คือ นางสาว ค. และนาย ง. โดยตนนั่งด้านหน้าคู่กับคนขับ ขณะเกิดอุบัติเหตุหันหน้ามาทางด้านหลังเพื่อคุยกับเพื่อน และได้รับบาดเจ็บที่หน้าอกและแขนซ้ายซ้าย แต่ร่างกายทั่วไปไม่มีบาดแผล หลังเกิดอุบัติเหตุไม่ได้ไปโรงพยาบาลภูเก็ตในทันที แต่เพื่อน ๒ คนที่โดยสารไปด้วย ได้รับบาดเจ็บและได้ไปที่โรงพยาบาลภูเก็ตก่อน ตนเองอยู่กับพี่สาวเพื่อรอเจ้าหน้าที่จากบริษัทประกันภัย ต่อมาเมื่อการปวดศีรษะด้านซ้ายและอาเจียนจึงไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลภูเก็ต โดยพี่ชายและพี่สาวเป็นผู้พาไป อยู่ที่โรงพยาบาลภูเก็ตประมาณครึ่งชั่วโมง พี่สาวเห็นว่าไม่ได้รับการบริการที่ดี จึงให้ย้ายไปรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์พร้อมกับนางสาว ค. และอยู่ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ๑ คืน

นางสาว ข. ผู้อุทธรณ์ ชี้แจงว่า ปัจจุบันอายุ ๒๒ ปี ประกอบอาชีพค้าขาย เป็นเจ้าของรถยนต์หมายเลขทะเบียน บจ - ๘๕๗ หนองบัวลำภู และเป็นผู้ขับในวันเกิดเหตุ โดยขับรถตามหลังรถบรรทุกไม่ มีรถจักรยานยนต์ขับตัดหน้าจึงหักหลบแล้วเสียหลักลงข้างทางสภาพรถกระเจกหน้าร้าย กระเจกข้างและกระเจกหลังแตก ไม่ได้รับบาดเจ็บเพราะคาดเข็มขัดนิรภัย หลังเกิดอุบัติเหตุมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาตรวจดูสถานที่ แต่ยังไม่ได้แจ้งความในทันที ไปแจ้งความในวันรุ่งขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ลงบันทึกประจำวันและต่อมาได้มีการ

เปรียบเทียบปรับผู้ถูกรณในข้อหาขับรถโดยประมาท ขณะที่เราเจ้าหน้าที่จากบริษัทประกันภัยตรวจสอบกรณีการเกิดอุบัติเหตุ นางสาว ก. มีอาการปวดศีรษะมาก จึงพานางสาว ก. ไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลกุเวียง และเป็นผู้จัดการให้นางสาว ก. และนางสาว ค. ซึ่งมีอาการแน่นหน้าอกและคอขยับไม่ได้ไปรับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โดยนอนไปโรงพยาบาลทั้ง ๒ คน ต่อมา ผู้ถูกรณได้รับหนังสือจากบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากในประวัติผู้ป่วยระบุว่านางสาว ก. เป็นผู้ขับรถ มิใช่นางสาว ข. ซึ่งเป็นเจ้าของรถ ผู้ถูกรณจึงขอตรวจสอบประวัติผู้ป่วยของนางสาว ก. และเห็นว่า การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขับรถของโรงพยาบาลกุเวียงในประวัติผู้ป่วยมีความคลาดเคลื่อน โดยเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสอบถามจากตัวผู้ป่วยซึ่งขณะนั้นมีอาการปวดศีรษะ แล้วลงบันทึกเอง ไม่ให้ญาติเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงขอให้แก้ไขประวัติผู้ป่วยของนางสาว ก. ให้ตรงกับความเป็นจริง

ผู้แทนโรงพยาบาลกุเวียงซึ่งประกอบด้วยแพทย์หญิง จ. แพทย์ผู้รักษาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวม ๗ คน ชี้แจงด้วยวาจา และตามหนังสือโรงพยาบาลกุเวียง ที่ ขก ๐๐๒๗.๓๐๑/๖๔๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ สรุปว่า เมื่อได้รับแจ้งเหตุ เจ้าหน้าที่กู้ชีพได้ไปรับผู้บาดเจ็บ ๒ คน คือ นางสาว ค. และนาย ง. นาย ง. ได้รับบาดเจ็บกระดูกข้อเท้าหัก จึงส่งตัวไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น ต่อมาญาติของนางสาว ก. ซึ่งเข้าใจว่าเป็นนางสาว ข. และบิดาของนางสาว ก. ได้พานางสาว ก. มารับการรักษาที่โรงพยาบาลกุเวียง นางสาว ก. มีอาการปวดศีรษะ อาเจียน ๑ ครั้ง มีเลือดปนอยู่ เจ้าหน้าที่และแพทย์ผู้รักษาได้ซักถามอาการจากตัวผู้ป่วยว่าเป็นผู้ขับรถหรือไม่ เพื่อประกอบการตรวจวินิจฉัย นางสาว ก. แจ้งว่าตนเองเป็นผู้ขับรถคันที่เกิดเหตุ และได้มีการซักถามต่อว่าดื่มสุรากับหรือไม่ เพื่อตรวจระดับความรู้สึกตัวของผู้ป่วย นางสาว ก. ตอบข้อซักถามได้ทันที ซึ่งแสดงว่าความรู้สึกตัวอยู่ในระดับดี การระบุชื่อนางสาว ก. เป็นผู้ขับรถจึงเป็นการบันทึกโดยได้ข้อมูลจากการซักประวัติผู้ป่วยตามมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษา โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นพยานในการให้ข้อมูลของผู้ป่วย ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกบันทึกในแบบบันทึกเวชระเบียน และในคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลกุเวียงเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และบริษัทเจ้าพระยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับความยินยอมจากนางสาว ก. ให้ไปติดต่อขอรับประวัติผู้ป่วยเพื่อประกอบการเบิกจ่ายในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แต่ญาติได้มาร้องขอให้แก้ไขประวัติผู้ป่วยเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งทางโรงพยาบาลไม่สามารถแก้ไขให้ได้

ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรกุเวียงชี้แจงว่า เมื่อได้รับแจ้งว่ามีอุบัติเหตุ เจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ พบว่ารถตกลงข้างทางทางด้านขวา มีเด็กนักเรียนและชาวบ้านจำนวนหนึ่งมุงดูอยู่ ไม่พบผู้ได้รับบาดเจ็บในที่เกิดเหตุ แต่พบผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของรถคือนางสาว ข. ซึ่งในวันเกิดเหตุยังไม่มีอาการบาดเจ็บใดๆ เจ้าหน้าที่เพียงแต่จัดการเพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องการจราจร เมื่อนางสาว ข. ไปให้ถ้อยคำในวันรุ่งขึ้น พนักงานสอบสวนได้ลงบันทึกประจำวันว่านางสาว ข. เป็นผู้ขับรถโดยไม่มีการสอบพยานอื่นเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามเมื่อคณะกรรมการฯ ขอให้มาให้อัยการ พนักงานสอบสวนแจ้งว่าได้สอบปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม คือ นางสาว ก. นางสาว ค. และนาย ง. ซึ่งบุคคลทั้งสามยืนยันว่านางสาว ข. เป็นผู้ขับรถ และพนักงานสอบสวนได้มอบสำเนาทะเบียนรถและการให้ถ้อยคำดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณสุขการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาในชั้นต้นเกี่ยวกับสิทธิในการถูกรณของผู้ถูกรณ เนื่องจากนางสาว ข. มีหนังสือถึงโรงพยาบาลกุเวียงขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยของนางสาว ก. อันเป็นการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ถูกรณ ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า” อันมีความหมายว่าผู้ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นต้องเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นเอง อย่างไรก็ตาม ข้อพิจารณา ต่อมานางสาว ก. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ขอมอบอำนาจให้นางสาว ข. กระทำการคัดลอกหรือแก้ไขทะเบียนผู้ป่วยของตนแทนเสมือนนางสาว ก. กระทำเองทุกประการ เมื่อบุคคลและเหตุที่ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงประวัติผู้ป่วยมีความเกี่ยวเนื่องกัน ประกอบกับนางสาว ก. ได้มอบหมายให้นางสาว ข. ซึ่งเป็นพี่สาวกระทำการแทนได้ ทั้งได้ลงชื่อในหนังสืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ด้วย ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ผู้ถูกรณขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสารใบบันทึกการตรวจผู้ป่วย เลขที่ ๖๙๔๙/๕๑ จากเดิมที่บันทึกว่า “นางสาว ก. เป็นผู้ขับรถ” เป็น “นางสาว ก. เป็นผู้โดยสาร” ข้อความว่าบุคคลใดเป็นผู้ขับรถยนต์หรือเป็นผู้โดยสารนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงวิธีปฏิบัติในการตรวจรักษาผู้ป่วย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมประการหนึ่งของผู้ป่วยที่แพทย์ผู้รักษาต้องทราบเพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอาการบาดเจ็บของผู้ป่วย เมื่อแพทย์ได้ซักถามและบันทึกลงในใบบันทึกการตรวจผู้ป่วย ข้อมูลนั้นจึงเกี่ยวข้องและเป็นส่วนหนึ่งในประวัติการรักษาผู้ป่วย อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส

หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ขึ้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย”

กรณีตามอุทธรณ์มีข้อที่ต้องพิจารณาว่า การบันทึกข้อมูลดังกล่าวตรงกับข้อเท็จจริงหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถคันนั้น ฝ่ายผู้อุทธรณ์และผู้แทนโรงพยาบาลภูเวียงต่างยืนยันในข้อเท็จจริงฝ่ายตน การค้นหาความจริงจึงต้องพิจารณาจากผู้ที่รู้เห็นหรือผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ที่สามารถชี้ชัดได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถคันดังกล่าว ซึ่งจากการรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียง และจากการตรวจสอบบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์และผู้เกี่ยวข้องกับผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียงได้มอบให้แก่คณะกรรมการฯ นั้น ปรากฏว่าข้อมูลดังกล่าวไม่สอดคล้องกัน เช่น บันทึกรายงานประจำวันวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูเวียงชี้แจงว่าได้บันทึกตามคำให้การของนางสาว ข. ระบุว่า “ได้มีสุนัขวิ่งตัดหน้าอย่างกะทันหัน จึงได้หักหลบทำให้รถเสียหลักและลบลบข้างทาง ทำให้ผู้โดยสารมาในรถได้รับบาดเจ็บ” และในบันทึกคำให้การของนางสาว ข. และนางสาว ก. เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ บันทึกคำให้การของนางสาว ค. เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ และบันทึกคำให้การของนาย ง. เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ได้ระบุเหตุการณ์เดียวกันว่า “เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุได้มีรถจักรยานยนต์ซึ่งขี่โดยวัยรุ่นแล้วขับแซงขึ้นหน้ารถยนต์กระบะคันที่นางสาว ข. ขี่อยู่อย่างกระชั้นชิด จากนั้น นางสาว ข. ได้หักพวงมาลัยหลบไปทางขวามือเป็นเหตุให้รถยนต์กระบะเสียหลักลบลบข้างทางแล้วเฉี่ยวชนกับต้นไม้ข้างทาง” ทำให้คณะกรรมการฯ ยังมีข้อสงสัยและไม่อาจชี้ขาดได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ขับรถคันนี้

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ต้องค้นหาความจริงจนถึงที่สุดเพื่อให้ทราบ ว่า ผู้ใดเป็นผู้ขับรถคันนี้หรือไม่ เห็นว่า การขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยให้ตรงกับข้อเท็จจริงนั้นควรเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของผู้ป่วยเพื่อไม่ให้ต้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการบันทึกข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นอกจากนั้นการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องเป็นเรื่องที่อยู่ภายในขอบเขตภารกิจของหน่วยงานนั้นที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ด้วย ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขประวัติผู้ป่วยเพื่อประโยชน์ในการรับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย เมื่อโรงพยาบาลภูเวียงยืนยันว่าได้บันทึกจากการซักประวัติผู้ป่วย ข้อโต้แย้งระหว่างโรงพยาบาลภูเวียงและผู้อุทธรณ์จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้ขับรถคันที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ มิใช่ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลซึ่งเป็นภารกิจโดยตรงของโรงพยาบาลภูเวียง ข้อโต้แย้งดังกล่าวควรได้รับการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมทางศาลมากกว่าการค้นหาความจริงในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทในทางปกครอง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ในชั้นนี้คณะกรรมการฯ จึงเห็นพ้องด้วยกับโรงพยาบาลภูเวียงที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประวัติผู้ป่วยของนางสาว ก. อนึ่ง นางสาว ก. มีสิทธิร้องขอให้โรงพยาบาลภูเวียงหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับประวัติผู้ป่วยของตนได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่างไรก็ตาม นายวิชัย โชควิวัฒน์ กรรมการ มีความเห็นว่า การดำเนินการของคณะกรรมการฯ ใช้วิธีการได้ส่วน จึงควรดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญจนถึงที่สุด โดยการเผชิญสืบ ไม่ควรให้เป็นภาระของราษฎรต้องไปดำเนินการทางศาลเอง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยโดยเสียงข้างมากให้ยกอุทธรณ์ แต่หากนางสาว ก. ประสงค์จะให้โรงพยาบาลภูเวียงหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับประวัติผู้ป่วย ก็ให้โรงพยาบาลภูเวียงดำเนินการให้ตามความประสงค์

ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา

ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุภกร

ศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ

นายวิชัย โชควิวัฒน์

ศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส

ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติม

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจาก กฟผ. ด่วนมาก ที่ ๙๗๓๒๐๐/๕๕๗๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ว่าเครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ พื้นที่ ได้แก่ เครือข่ายประชาชนภาคตะวันออก จังหวัดระยอง เครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม อำเภอนองแสง จังหวัดสระบุรี และอำเภอกาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เครือข่ายแปดริ้ว อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา และเครือข่ายติดตามผลกระทบโรงไฟฟ้าถ่านหิน ตำบลเขาหินซ้อน จังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ทั้งหมด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ PGS O 1208/068 ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ แจ้งไม่ประสงค์ให้เปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงที่ได้ทำกับ กฟผ.

กฟผ. มีหนังสือ ที่ ๙๔๑๐๐๐๐/๑๖๔๕๗ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งว่า กฟผ. มีความเห็นว่า ควรเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติม เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการทำสัญญาของ กฟผ.

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ PGS O 0509/029 ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว โดยเห็นว่า

(๑) เครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ พื้นที่ มิใช่บุคคลที่สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารได้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพราะเครือข่ายดังกล่าวเป็นเพียงกลุ่มบุคคลซึ่งมิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

(๒) สัญญาซื้อขายไฟฟ้าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลที่ไม่สมควรที่จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยพิจารณาจากการที่คู่สัญญามีข้อตกลงในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับผู้อุทธรณ์ ตามข้อ ๒๑.๑ ว่าคู่สัญญาจะต้องเก็บรักษาข้อมูลต่างๆ ไว้เป็นความลับ อีกทั้งยังมีข้อมูลที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของผู้อุทธรณ์ รวมถึงข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ เช่น การพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ ในโรงไฟฟ้า และการจัดการระบบเชื่อมต่อ การจัดหาและการรับซื้อความพร้อมจ่ายและพลังงานไฟฟ้า การนำส่งพลังงานไฟฟ้า ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และค่าพลังงานไฟฟ้า หากมีการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อื่นย่อมมีผลกระทบต่อการค้าและการทางธุรกิจ การวางแผนธุรกิจ ความมั่นคงปลอดภัยของโรงไฟฟ้าซึ่งจะกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยทางพลังงานโดยรวมก่อให้เกิดการเสียเปรียบ ในการแข่งขันทางธุรกิจ และก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ อีกทั้ง ยังจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบกิจการและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

นอกจากนี้ ตามที่เครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้ากล่าวอ้างว่า การเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อให้ประชาชนรับทราบ ว่า กฟผ. ต้องจ่ายค่าความพร้อมจ่ายที่ประกันกำไรให้เอกชนเท่าไร ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวมีการเผยแพร่เป็นการทั่วไปให้ประชาชนรับทราบอยู่แล้ว อีกทั้งการที่เครือข่ายกล่าวอ้างว่า การเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อให้ประชาชนทราบถึงความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม สุขภาพ วิถีชีวิต และการเกษตรของชุมชนจากสัญญาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่มีความจำเป็น เนื่องจากกรณีของการศึกษาปัญหาดังกล่าวต้องพิจารณาจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยตรงมิใช่จากสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่รับฟังคำคัดค้านของ กฟผ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน กฟผ. และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท ก. ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประมุขการ ขยายไฟฟ้าได้ที่อำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ได้แก่

๑. ข้อมูลตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ได้แก่ (๑) ราคาและค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอุปกรณ์สายส่ง (๒) วันสำคัญที่กำหนด ให้ขั้นตอนต่างๆในการพัฒนาและก่อสร้างสาธารณูปโภคโรงไฟฟ้าแล้วเสร็จ (๓) กำหนดระยะเวลาการดำเนินการ (๔) การมี ผลบังคับใช้ของสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

๒. ข้อมูลตามเอกสารแนบท้าย ได้แก่ (๑) คุณลักษณะเฉพาะของระบบปฏิบัติการและการผลิตไฟฟ้า (๒) ความพร้อมจ่าย พลังงานไฟฟ้า (๓) ค่าพลังไฟฟ้า (๔) คุณลักษณะเฉพาะทางเทคนิคของโรงไฟฟ้า (๕) อุปกรณ์สายส่ง (๖) การพัฒนาโครงการและ กำหนดระยะเวลาการก่อสร้าง (๗) รายชื่อธนาคารไทยผู้ให้กู้ยืมเงิน (๘) ใบอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูลตามข้อตกลงเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) วันครบกำหนดการได้รับอนุมัติรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (๒) วิศวกรอิสระและรายงานความคืบหน้าโครงการ (๓) สิทธิใช้สอยถือเอาประโยชน์ในที่ดินของผู้อื่น (๔) การส่งมอบข้อมูลของบริษัท (๕) การก่อสร้างจุดเชื่อมต่อสายส่ง (๖) การวางหลักประกัน (๗) การยกเลิกสัญญา (๘) การมีผลของสัญญา (๙) การได้รับอนุมัติ สำหรับการก่อสร้างจุดเชื่อมต่อสายส่ง (๑๐) ระยะเวลาของสัญญา

ผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นว่าข้อมูลบางประเภทในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า เอกสาร แนบท้าย และข้อตกลงเพิ่มเติม เป็นข้อมูลทางเทคนิคเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในโรงไฟฟ้า การพัฒนาโรงไฟฟ้า และแผนผังโรงไฟฟ้า ซึ่งข้อมูลดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ลงทุนวิจัย พัฒนา คิดค้น และควบคุมการเปิดเผยข้อมูลมาเป็นระยะเวลายาวนาน และผู้อุทธรณ์ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่ล้วนแต่เป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบธุรกิจ และเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าและประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อีกทั้งเป็นความลับทางการค้า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทาง การค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ โดยไม่อนุญาตให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าถึง โดยทั่วไป แต่จะมีเฉพาะผู้บริหารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละส่วนเท่านั้น ที่จะทราบถึงข้อมูลดังกล่าวได้ และข้อมูลนี้ยังมีความแตกต่างกันในแต่ละโครงการที่ผลิตไฟฟ้า ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลง เพิ่มเติมจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือความมั่นคง ในทางเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ที่จะ ให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยยังเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า ตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ ความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ อีกด้วย

นอกจากนั้น สัญญาซื้อขายไฟฟ้า เอกสารแนบท้าย และข้อตกลงเพิ่มเติมยังมีข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของ ผู้อุทธรณ์ การวางแผนธุรกิจของบริษัท ความมั่นคงปลอดภัยของโรงไฟฟ้าของผู้อุทธรณ์ ซึ่งกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัย ทางพลังงานโดยรวม และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการประกอบธุรกิจของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้น การเปิดเผยจะเป็น การรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในความเป็นส่วนตัวที่ได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงตามคำวินิจฉัย ที่ ศค ๒/๒๕๔๘

ในส่วนความเสียหายที่เกิดกับผู้อุทธรณ์ อันเนื่องมาจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

๑. ความเสียหายในการแข่งขันทางการค้า เพราะการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ในประกาศเชิญชวนรับซื้อไฟฟ้า โดยในขั้นตอนการคัดเลือกจะต้องมีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจต่อคณะกรรมการกำกับ กิจการพลังงาน ซึ่งจะดำเนินการคัดเลือกโรงไฟฟ้าที่สามารถจำหน่ายไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามแผนพัฒนากำลัง การผลิตไฟฟ้า รวมถึงการเสนอข้อมูลทางด้านราคาอันเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการดำเนินการคัดเลือกของคณะกรรมการ กำกับกิจการพลังงาน ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้ซื้อข้อมูล ก็อาจส่งผลให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีกับ ผู้อุทธรณ์ หรือคู่แข่งทางการค้าของผู้อุทธรณ์ ทั้งในและต่างประเทศนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางใดทางหนึ่งเพื่อคัดค้าน หรือต่อต้าน การก่อสร้างโรงไฟฟ้าของผู้อุทธรณ์ และทำให้คู่แข่งทางการค้าของผู้อุทธรณ์ทั้งในและต่างประเทศนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นข้อมูล ในการแข่งขันกับผู้อุทธรณ์ ในขั้นตอนของการคัดเลือกผู้ผลิตไฟฟ้าตามประกาศเชิญชวนรับซื้อไฟฟ้า โดยจะส่งผลทำให้บุคคล ดังกล่าวมีความได้เปรียบเสียเปรียบในการเสนอราคา เนื่องจากทราบถึงข้อมูลในการเสนอราคาของผู้อุทธรณ์ อันก่อให้เกิดการแข่งขัน อย่างไม่เป็นธรรม และท้ายที่สุดอาจส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ต้องเสียโอกาสในการประกอบธุรกิจไปในอนาคตได้

นอกจากนี้ ในการประกวดราคาในต่างประเทศ คู่แข่งทางการค้าของผู้ถือหุ้นอาจใช้ข้อมูลดังกล่าว โดยเฉพาะข้อมูล ที่เกี่ยวกับการเจรจาต่อรองทางการค้า หรือข้อมูลที่เป็นยุทธศาสตร์ของผู้ถือหุ้น เช่น ค่าพลังงานไฟฟ้า ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า เป็นข้อต่อรองหรือข้อกล่าวอ้างในการประกวดราคา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ถือหุ้นอยู่ในสถานะเสียเปรียบในการประกวดราคาและ อาจเสียโอกาสในการประกอบธุรกิจ และอาจส่งผลเสียหายแก่เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศต่อไป

๒. ในขณะนี้ผู้ถือหุ้นได้เปิดให้มีการประกวดราคาเพื่อจัดหาผู้ก่อสร้างโรงไฟฟ้า ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้รับเหมาก่อสร้างรายอื่นๆ ทราบถึงราคา และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า และสามารถคำนวณราคา ตลอดจนทราบต้นทุนในการดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้า และหรืออาจทำให้ผู้รับเหมาก่อสร้างกำหนดราคาก่อสร้างโรงไฟฟ้าที่สูงขึ้น และหรือยังเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถือหุ้น เนื่องจากผู้รับเหมาก่อสร้างอาจใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้ออ้าง ในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับผู้ถือหุ้น อันเป็นผลให้ผู้ถือหุ้นได้รับความเสียหายทางการเงิน และในการประกอบธุรกิจ

๓. การเปิดเผยข้อมูลทางด้านเทคนิค เช่น การพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ ในโรงไฟฟ้า การจัดระบบเชื่อมต่อ การจัดหา และการรับซื้อความพร้อมจ่ายและพลังงานไฟฟ้า การนำส่งพลังงานไฟฟ้า ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้าต่อสาธารณะอาจมี ผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าโดยคู่แข่งสามารถรู้ถึงศักยภาพของผู้ถือหุ้น และมีความได้เปรียบทางเทคโนโลยี รวมถึง จะทำให้ผู้ถือหุ้นเสียเปรียบทางการค้าได้ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

๔. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการจัดการระบบรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ได้มาตรฐาน ตามที่กฎหมายกำหนด การจัดหาเชื้อเพลิง หลักประกันต่างๆ และค่าเสียหายที่คู่สัญญาได้กำหนดไว้ล่วงหน้าในกรณีฝ่ายหนึ่งผิดสัญญา การประกันและการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ฯลฯ เป็นเรื่องการเจรจาต่อรองทางการค้าของผู้ถือหุ้นกับคู่สัญญา และเป็น การกระจายความเสี่ยงของผู้ถือหุ้น โดยเป็นกรณีของการวางแผนทางธุรกิจที่มีความสำคัญ ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ต่อสาธารณะอาจทำให้คู่สัญญาในอนาคตของผู้ถือหุ้นใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้ออ้างในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับผู้ถือหุ้น และทำให้ผู้ถือหุ้นอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบและด้อยสิทธิในสัญญา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงความมั่นคงทางการเงินของ ผู้ถือหุ้น และทำให้ผู้ถือหุ้นไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้ถือหุ้นมีต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น เนื่องจากผู้ขาย หรือผู้ให้บริการแก่ผู้ถือหุ้น อาจอาศัยข้อมูลดังกล่าวเพื่อกำหนดราคาสินค้า หรือราคาค่าบริการให้มีราคาสูงขึ้น

๕. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวันสำคัญที่กำหนดให้ขั้นตอนต่างๆ ในการพัฒนาและก่อสร้างสาธารณูปโภคในโรงไฟฟ้า แล้วเสร็จ การผิดสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และการสิ้นสุดแห่งสัญญาดังกล่าว ข้อกำหนดต่างๆ เมื่อเกิดเหตุสุดวิสัย วันครบกำหนดการ ได้รับอนุมัติรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม การยกเลิกสัญญา ฯลฯ เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์ และกำหนดระยะเวลา ที่สำคัญที่ทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้ามีผลใช้บังคับ ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะจะทำให้มีบุคคล หรือ กลุ่มบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีกับผู้ถือหุ้นนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้หาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หรือทำการคัดค้าน หรือต่อต้านการประกอบ กิจการโรงไฟฟ้า โดยอาจทำให้เกิดเหตุการณ์ที่มีผลทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าไม่มีผลใช้บังคับ หรือสิ้นสุดลง และทำให้ผู้ถือหุ้น ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่คู่สัญญาได้

๖. ผู้ถือหุ้นอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ พลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้ผู้ถือหุ้นต้องจัดส่งสัญญาซื้อขายไฟฟ้า เอกสารแนบท้าย และ ข้อตกลงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และมีหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลในสัญญา ซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมต่อข้อมูลจึงมีใช้กรณีจำเป็นเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์สาธารณะแต่ประการใด

ผู้แทน กฟผ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า เหตุผลที่ กฟผ. พิจารณาไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้ถือหุ้น เนื่องจากผู้ถือหุ้น มีหนังสือแจ้งต่อ กฟผ. ว่าไม่ยินยอมให้เปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าทั้งหมด ซึ่ง กฟผ. ได้นำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับ บริษัท ก. ที่แจ้งต่อ กฟผ. ยินยอมให้เปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าทั้งหมด โดยทั้งนี้ ขอสงวนไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียง ๒ รายการเท่านั้น คือ ข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ค่าพลังงานไฟฟ้า เท่านั้น ซึ่ง กฟผ. พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับเหตุผลของบริษัท ก. เนื่องจาก ในแต่ละบริษัทจะมีสูตรการคำนวณราคาที่แตกต่างกัน ไปที่เป็นเทคนิคเฉพาะของแต่ละราย และถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้า การเปิดเผยจึงอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ ในทางการค้าแก่บริษัทเอกชนอื่นๆ ได้ในอนาคต กล่าวคือ การที่รัฐทำสัญญากับบริษัทเอกชนทุกรายไม่ได้หมายความว่า สัญญาจะ สามารถใช้บังคับได้ทันที เพราะในสัญญากำหนดเงื่อนไขที่บริษัทเอกชนที่เป็นคู่สัญญาคงต้องไปดำเนินการอื่นๆ ภายหลังการ ลงนามในสัญญา ภายในระยะเวลาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะทำให้สัญญานั้นสิ้นสุดลงได้ เช่น การทำ EIA การหาแหล่งเงินกู้ การจัดหาเชื้อเพลิง หรืออุปกรณ์เครื่องจักรต่างๆ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้อำนาจการต่อรองราคาร้อยลง และ

อาจกระทบต่อการแข่งขันในอนาคตได้ ซึ่งเป็นการสร้างความยากลำบากให้แก่บริษัทเอกชนที่เป็นคู่สัญญา สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่น กพผ. เห็นว่า สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารทราบได้

บริษัท ก. ชี้แจงว่า บริษัทไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลในเอกสารแนบท้ายสัญญา ๒ และ ๓ เนื่องจากเป็นข้อมูลทางด้านราคาและด้านเทคนิค ซึ่งบริษัทเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อผู้ขอข้อมูล และหรือสาธารณชน เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลกระทบและหรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลโดยตรง ในทางตรงกันข้าม หากมีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน บริษัทจะได้รับความเสียหายจากการเจรจากับผู้ค้าถ่านหินซึ่งเป็นวัตถุดิบจำเป็นในการดำเนินการตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพราะจะทำให้ผู้ค้าถ่านหินซึ่งเป็นผู้ขายถ่านหินให้บริษัทรู้ต้นทุนราคาขายของบริษัท ทำให้บริษัทสูญเสียอำนาจการต่อรองในการเจรจากับผู้ขายถ่านหิน นอกจากนี้ บริษัทจะได้รับความเสียหายจากการที่บริษัทจะเข้าไปทำการประมูลงานก่อสร้างอื่นๆ เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวกับเรื่องราคาของบริษัทถูกเปิดเผยออกไปให้กับคู่แข่งทางการค้าของบริษัท และอาจมีบริษัทอื่นๆ ที่เสนอราคาต่ำกว่าชนะการประมูลได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท นอกจากนี้ ข้อมูลในเอกสารแนบท้ายสัญญา ๒ และ ๓ ยังเป็นข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากเป็นความลับและเป็นข้อมูลที่บริษัทได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ จึงถือเป็นความลับทางการค้า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ อันย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. เครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ พื้นที่ มิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น แม้เครือข่ายโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ ที่มิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย แต่อยู่ในฐานะของประชาชนจึงสามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

๒. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

เมื่อพิจารณาจากเหตุผลของผู้อุทธรณ์ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า การเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง

๓. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“บุคคล” ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาจากคำนิยามข้างต้น ผู้อุทธรณ์มิใช่บุคคลตามความหมายในมาตรา ๒๑ อีกทั้งไม่ปรากฏว่า ในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมมีข้อมูลข่าวสารของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยรวมอยู่ด้วย อันจะถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ที่จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

สัญญาซื้อขายไฟฟ้าเป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน ข้อมูลดังกล่าวจึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีได้มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย แต่ตามข้อ ๒๑ ของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดให้คู่สัญญารักษาความลับของข้อมูลในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ข้อความดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาที่คู่สัญญาไม่ประสงค์ที่จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิใช่บทบัญญัติที่ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) - (๖) อย่างสิ้นเชิง แต่เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

๕. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นจำนวน ๒๒ รายการข้างต้น เป็นข้อมูลความลับทางการค้า เป็นข้อมูลทางเทคนิคซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายตามที่ผู้ถือหุ้นกล่าวอ้างหรือไม่

สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้ง ๓ ราย มีรูปแบบของสัญญาและเนื้อหาที่คล้ายกัน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นอ้างว่าเป็นข้อมูลความลับทางการค้า หรือข้อมูลทางเทคนิค ก็น่าจะคล้ายคลึงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ก. แล้ว บริษัท ก. พิจารณาเห็นว่าไม่มีเพียงข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ค่าพลังงานไฟฟ้าเท่านั้นที่เป็นข้อมูลความลับทางการค้า หรือข้อมูลทางเทคนิค ซึ่งความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของ กฟผ. ที่เห็นว่าข้อมูลข่าวสารในรายการอื่นๆ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้

๖. ข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ค่าพลังงานไฟฟ้าเป็นข้อมูลทางเทคนิคอันเป็นข้อมูลความลับทางการค้า ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายตามที่ กฟผ. และผู้ถือหุ้นกล่าวอ้างหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ มีลักษณะเป็นสูตรการคำนวณที่ได้กำหนดรูปแบบไว้คิดไว้อยู่แล้ว ซึ่งมีใช้ข้อมูลทางเทคนิคอันจะถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้า แต่การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันทางการค้าได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้ กฟผ. เปิดเผยเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ โดยให้ตรวจดูแต่ไม่ให้นำเสนอ หรือคัดลอกข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้เปิดเผยทั้งหมด พร้อมให้นำเสนอได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้ กฟผ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมแก่ผู้ขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เว้นแต่เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ให้ กฟผ. เปิดเผยโดยให้ผู้ขอเข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำเสนอหรือคัดลอกข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และให้ยกอุทธรณ์ของผู้ถือหุ้น

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล
ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว
ศาสตราจารย์พิเศษ สันตติ์ โรจนสุนทร
รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์
ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธณฤทธิ์

ประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยที่เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจาก กฟผ. ด่วนมาก ที่ ๙๗๓๒๐๐/๕๕๗๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ว่าเครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ พื้นที่ ได้แก่ เครือข่ายประชาชนภาคตะวันออก จังหวัดระยอง เครือข่ายอนุรักษ์วิถีเกษตรกรรม อำเภอนองแสง จังหวัดสระบุรี และอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เครือข่ายแปดริ้ว อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา และเครือข่ายติดตามผลกระทบโรงไฟฟ้าถ่านหิน ตำบลเขาหินซ้อน จังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับ บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ทั้งหมด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ SEC O 1208/060 ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ แจ้งไม่ประสงค์ให้เปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงที่ได้ทำกับ กฟผ.

กฟผ. มีหนังสือ ๙๔๑๐๐๐๐/๑๖๔๕๔ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งว่า กฟผ. มีความเห็นว่าควรเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติม เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการทำสัญญาของ กฟผ.

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ SEC O 0509/024 ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว โดยเห็นว่า

(๑) เครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ พื้นที่ มิใช่บุคคลที่สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารได้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเครือข่ายดังกล่าวเป็นเพียงกลุ่มบุคคลซึ่งมิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

(๒) สัญญาซื้อขายไฟฟ้าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ที่จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยพิจารณาจากการที่ผู้สัญญาซื้อขายมีข้อตกลงในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับผู้อุทธรณ์ ตามข้อ ๒๑.๑ ว่าคู่สัญญาจะต้องเก็บรักษาข้อมูลต่างๆ ไว้เป็นความลับ อีกทั้งยังมีข้อมูลที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของผู้อุทธรณ์ รวมถึงข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ เช่น การพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ ในโรงไฟฟ้า และการจัดการระบบเชื่อมต่อ การจัดหาและการรับซื้อความพร้อมจ่ายและพลังงานไฟฟ้า การนำส่งพลังงานไฟฟ้า ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และค่าพลังงานไฟฟ้า หากมีการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อื่นย่อมมีผลกระทบต่อการดำเนินการทางธุรกิจ การวางแผนธุรกิจ ความมั่นคงปลอดภัยของโรงไฟฟ้าซึ่งจะกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยทางพลังงานโดยรวมก่อให้เกิดการเสียเปรียบ ในการแข่งขันทางธุรกิจ และก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ อีกทั้งยังจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบกิจการและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

นอกจากนี้ ตามที่เครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้ากล่าวอ้างว่า การเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อให้ประชาชนรับทราบ ว่า กฟผ. ต้องจ่ายค่าความพร้อมจ่ายที่ประกันกำไรให้เอกชนเท่าไร ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวมีการเผยแพร่เป็นการทั่วไปให้ประชาชนรับทราบอยู่แล้ว อีกทั้งการที่เครือข่ายกล่าวอ้างว่า การเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อให้ประชาชนทราบถึงความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม สุขภาพ วิถีชีวิต และการเกษตรของชุมชนจากสัญญาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่มีความจำเป็น เนื่องจากกรณีของการศึกษาปัญหาดังกล่าวต้องพิจารณาจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยตรงมิใช่จากสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่รับฟังคำคัดค้านของ กฟผ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน กฟผ. และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท ก. ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ประมูลการซื้อขายไฟฟ้าได้ที่อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าพลังงานก๊าซ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ได้แก่

๑. ข้อมูลตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ได้แก่ (๑) ราคาและค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอุปกรณ์สายส่ง (๒) วันสำคัญที่กำหนดให้ขั้นตอนต่างๆ ในการพัฒนาและก่อสร้างสาธารณูปโภคโรงไฟฟ้าแล้วเสร็จ (๓) กำหนดระยะเวลาการดำเนินการ (๔) การมีผลบังคับใช้ของสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

๒. ข้อมูลตามเอกสารแนบท้าย ได้แก่ (๑) คุณลักษณะเฉพาะของระบบปฏิบัติการและการผลิตไฟฟ้า (๒) ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า (๓) ค่าพลังไฟฟ้า (๔) คุณลักษณะเฉพาะทางเทคนิคของโรงไฟฟ้า (๕) อุปกรณ์สายส่ง (๖) การพัฒนาโครงการและกำหนดระยะเวลาการก่อสร้าง (๗) รายชื่อธนาคารไทยผู้ให้กู้ยืมเงิน (๘) ใบอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูลตามข้อตกลงเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) วันครบกำหนดการได้รับอนุมัติรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (๒) วิศวกรอิสระและรายงานความคืบหน้าโครงการ (๓) สิทธิใช้สายถือเอาประโยชน์ในที่ดินของผู้อื่น (๔) การส่งมอบข้อมูลของบริษัท (๕) การก่อสร้างจุดเชื่อมต่อสายส่ง (๖) การวางหลักประกัน (๗) การยกเลิกสัญญา (๘) การมีผลของสัญญา (๙) การได้รับอนุมัติสำหรับการก่อสร้างจุดเชื่อมต่อสายส่ง (๑๐) ระยะเวลาของสัญญา

ผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นว่า ข้อมูลบางประเภทในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า เอกสารแนบท้าย และข้อตกลงเพิ่มเติม เป็นข้อมูลทางเทคนิคเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในโรงไฟฟ้า การพัฒนาโรงไฟฟ้า และแผนผังโรงไฟฟ้า ซึ่งข้อมูลดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ลงทุนวิจัย พัฒนา คิดค้น และควบคุมการเปิดเผยข้อมูลมาเป็นระยะเวลายาวนาน ผู้อุทธรณ์ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่ล้วนแต่เป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบธุรกิจ และเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าและประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อีกทั้ง เป็นความลับทางการค้า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ โดยไม่อนุญาตให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าถึงโดยทั่วไป แต่จะมีเฉพาะผู้บริหารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละส่วนเท่านั้น ที่จะทราบถึงข้อมูลดังกล่าวได้ และข้อมูลนี้ยังมีความแตกต่างกันในแต่ละโครงการที่ผลิตไฟฟ้า ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ที่จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยยังเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า ตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ อีกด้วย

นอกจากนั้น สัญญาซื้อขายไฟฟ้า เอกสารแนบท้าย และข้อตกลงเพิ่มเติมยังมีข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของผู้อุทธรณ์ การวางแผนธุรกิจของบริษัท ความมั่นคงปลอดภัยของโรงไฟฟ้าของผู้อุทธรณ์ ซึ่งกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยทางพลังงานโดยรวม และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการประกอบธุรกิจของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้น การเปิดเผยจะเป็นการรูล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในความเป็นส่วนตัวที่ได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงตามคำวินิจฉัย ที่ ศค ๒/๒๕๔๘

ในส่วนความเสียหายที่เกิดกับผู้อุทธรณ์ อันเนื่องมาจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

๑. ความเสียหายในการแข่งขันทางการค้า เพราะการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในประกาศเชิญชวนรับซื้อไฟฟ้า โดยในขั้นตอนการคัดเลือกจะต้องมีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ซึ่งจะดำเนินการคัดเลือกโรงไฟฟ้าที่สามารถจำหน่ายไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า รวมถึงการเสนอข้อมูลทางด้านราคาอันเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการดำเนินการคัดเลือกของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้ขอข้อมูลก็อาจส่งผลให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีกับผู้อุทธรณ์ หรือคู่แข่งทางการค้าของผู้อุทธรณ์ทั้งในและต่างประเทศนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางใดทางหนึ่งเพื่อคัดค้านหรือต่อต้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าของผู้อุทธรณ์ และทำให้คู่แข่งทางการค้าของผู้อุทธรณ์ทั้งในและต่างประเทศนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นข้อมูลในการแข่งขันกับผู้อุทธรณ์ ในขั้นตอนของการคัดเลือกผู้ผลิตไฟฟ้าตามประกาศเชิญชวนรับซื้อไฟฟ้า โดยจะส่งผลทำให้บุคคลดังกล่าวมีความได้เปรียบเสียเปรียบในการเสนอราคา เนื่องจากทราบถึงข้อมูลในการเสนอราคาของผู้อุทธรณ์ อันก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม และท้ายที่สุดอาจส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ต้องเสียโอกาสในการประกอบธุรกิจไปในอนาคตได้

นอกจากนี้ ในการประกวดราคาในต่างประเทศ คู่แข่งทางการค้าของผู้ถือหุ้นอาจใช้ข้อมูลดังกล่าว โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาต่อรองทางการค้า หรือข้อมูลที่เป็นยุทธศาสตร์ของผู้ถือหุ้น เช่น ค่าพลังงานไฟฟ้า ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า เป็นข้อต่อรองหรือข้อกล่าวอ้างในการประกวดราคา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ถือหุ้นอยู่ในสถานะเสียเปรียบในการประกวดราคาและอาจเสียโอกาสในการประกอบธุรกิจ และอาจส่งผลเสียหายแก่เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศต่อไป

๒. ในขณะนี้ผู้ถือหุ้นได้เปิดให้มีการประกวดราคาเพื่อจัดหาผู้ก่อสร้างโรงไฟฟ้า ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้รับเหมาก่อสร้างรายอื่นๆ ทราบถึงราคา และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า และสามารถคำนวณราคา ตลอดจนทราบต้นทุนในการดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้า และหรืออาจทำให้ผู้รับเหมาก่อสร้างกำหนดราคาก่อสร้างโรงไฟฟ้าที่สูงขึ้น และหรือยังเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถือหุ้น เนื่องจากผู้รับเหมาก่อสร้างอาจใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้ออ้างในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับผู้ถือหุ้น อันเป็นผลให้ผู้ถือหุ้นได้รับความเสียหายทางการเงิน และในการประกอบธุรกิจ

๓. การเปิดเผยข้อมูลทางด้านเทคนิค เช่น การพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ ในโรงไฟฟ้า การจัดระบบเชื่อมต่อการจัดหาและการรับซื้อความพร้อมจ่ายและพลังงานไฟฟ้า การนำส่งพลังงานไฟฟ้า ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า ต่อสาธารณะ อาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าโดยคู่แข่งสามารถรู้ถึงศักยภาพของผู้ถือหุ้น และมีความได้เปรียบทางเทคโนโลยี รวมถึงจะทำให้ผู้ถือหุ้นเสียเปรียบทางการค้าได้ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

๔. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อเครื่องจักร และอุปกรณ์ในการจัดการระบบรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด การจัดหาเชื้อเพลิง หลักประกันต่างๆ และค่าเสียหายที่คู่สัญญาได้กำหนดไว้ล่วงหน้าในกรณีฝ่ายหนึ่งผิดสัญญา การประกันและการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ฯลฯ เป็นเรื่องการเจรจาต่อรองทางการค้าของผู้ถือหุ้นกับคู่สัญญา และเป็นการกระจายความเสี่ยงของผู้ถือหุ้น โดยเป็นกรณีของการวางแผนทางธุรกิจที่มีความสำคัญ ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะอาจทำให้คู่สัญญาในอนาคตของผู้ถือหุ้นใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้ออ้างในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับผู้ถือหุ้น และทำให้ผู้ถือหุ้นอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบและด้อยสิทธิในสัญญา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงความมั่นคงทางการเงินของผู้ถือหุ้น และทำให้ผู้ถือหุ้นไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้ถือหุ้นมีต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น เนื่องจากผู้ขาย หรือผู้ให้บริการแก่ผู้ถือหุ้น อาจอาศัยข้อมูลดังกล่าวเพื่อกำหนดราคาสินค้า หรือราคาค่าบริการให้มีราคาสูงขึ้น

๕. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวันสำคัญที่กำหนดให้ขึ้นตอนต่างๆ ในการพัฒนาและก่อสร้างสาธารณูปโภคในโรงไฟฟ้าแล้วเสร็จ การผิดสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และการสิ้นสุดแห่งสัญญาดังกล่าว ข้อกำหนดต่างๆ เมื่อเกิดเหตุสุดวิสัย วันครบกำหนดการได้รับอนุมัติรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม การยกเลิกสัญญา ฯลฯ เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์ และกำหนดระยะเวลาที่สำคัญที่ทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้ามีผลใช้บังคับ ดังนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะจะทำให้มีบุคคล หรือกลุ่มบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีกับผู้ถือหุ้นนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้หาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือทำการคัดค้านหรือต่อต้านการประกอบกิจการโรงไฟฟ้า โดยอาจทำให้เกิดเหตุการณ์ที่มีผลทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าไม่มีผลใช้บังคับ หรือสิ้นสุดลง และทำให้ผู้ถือหุ้นต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่คู่สัญญาได้

๖. ผู้ถือหุ้นอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้ผู้ถือหุ้นต้องจัดส่งสัญญาซื้อขายไฟฟ้า เอกสารแนบท้าย และข้อตกลงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และมีหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมต่อข้อมูลจึงมีลักษณะจำเป็นเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์สาธารณะแต่ประการใด

ผู้แทน กฟผ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า เหตุผลที่ กฟผ. พิจารณาไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้ถือหุ้น เนื่องจากผู้ถือหุ้นมีหนังสือแจ้งต่อ กฟผ. ว่าไม่ยินยอมให้เปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าทั้งหมด ซึ่ง กฟผ. ได้นำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับ บริษัท ก. ที่แจ้งต่อ กฟผ. ยินยอมให้เปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้าทั้งหมด โดยทั้งนี้ ขอสงวนไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียง ๒ รายการเท่านั้น คือ ข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ค่าพลังงานไฟฟ้าเท่านั้น ซึ่ง กฟผ. พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับเหตุผลของบริษัท ก. เนื่องจาก ในแต่ละบริษัทจะมีสูตรการคำนวณราคาที่แตกต่างกันไปที่เป็นเทคนิคเฉพาะของแต่ละราย และถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้า การเปิดเผยจึงอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในทางการค้าแก่บริษัทเอกชนนั้นๆ ได้ในอนาคต กล่าวคือ การที่รัฐทำสัญญากับบริษัทเอกชนทุกรายไม่ได้หมายความว่า สัญญาจะสามารถใช้บังคับได้ทันที เพราะในสัญญาจะกำหนดเงื่อนไขที่บริษัทเอกชนที่เป็นคู่สัญญาจะต้องไปดำเนินการอื่น ๆ ภายหลังการลงนามในสัญญา ภายในระยะเวลาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะทำให้สัญญานั้นสิ้นสุดลงได้ เช่น การทำ EIA การหาแหล่งเงินกู้ การจัดหาเชื้อเพลิง หรืออุปกรณ์เครื่องจักรต่างๆ เป็นต้น ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้อำนาจการต่อรองราคาลดลง

และอาจกระทบต่อการแข่งขันในอนาคตได้ ซึ่งเป็นการสร้างความยากลำบากให้แก่บริษัทเอกชนที่เป็นคู่สัญญา สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่น กฟผ. เห็นว่า สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารทราบได้

บริษัท ก. ชี้แจงว่า บริษัทไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลในเอกสารแนบท้ายสัญญา ๒ และ ๓ เนื่องจากเป็นข้อมูลทางด้านราคาและด้านเทคนิค ซึ่งบริษัทเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อผู้ขอข้อมูล และหรือสาธารณชน เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลกระทบและหรือเกี่ยวข้องกับผู้ขอข้อมูลโดยตรง ในทางตรงกันข้ามหากมีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน บริษัทจะได้รับความเสียหายจากการเจรจากับผู้ค้าถ่านหินซึ่งเป็นวัตถุดิบจำเป็นในการดำเนินการตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพราะจะทำให้ผู้ค้าถ่านหินซึ่งเป็นผู้ขายถ่านหินให้บริษัทรู้ต้นทุนราคาขายของบริษัท ทำให้บริษัทสูญเสียอำนาจการต่อรองในการเจรจากับผู้ขายถ่านหิน นอกจากนี้ บริษัทจะได้รับความเสียหายจากการที่บริษัทจะเข้าไปทำการประมูลงานก่อสร้างอื่นๆ เนื่องจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราคาของบริษัทถูกเปิดเผยออกไปให้กับคู่แข่งทางการค้าของบริษัท และอาจมีบริษัทอื่นๆ ที่เสนอราคาต่ำกว่าชนะการประมูลได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท นอกจากนี้ ข้อมูลในเอกสารแนบท้ายสัญญา ๒ และ ๓ ยังเป็นข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากเป็นความลับและเป็นข้อมูลที่บริษัทได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ จึงถือเป็นความลับทางการค้า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ อันย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. เครือข่ายคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ พื้นที่ มิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น แม้เครือข่ายโรงไฟฟ้าทั้ง ๔ ที่มิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย แต่อยู่ในฐานะของประชาชนจึงสามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

๒. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

เมื่อพิจารณาจากเหตุผลของผู้อุทธรณ์ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า การเปิดเผยสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง

๓. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้นั้นถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“บุคคล” ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาจากคำนิยามข้างต้น บริษัท ข. มิใช่บุคคลตามความหมายในมาตรา ๒๑ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมมีข้อมูลข่าวสารของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยรวมอยู่ด้วย อันจะถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และข้อตกลงเพิ่มเติม เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ที่จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

สัญญาซื้อขายไฟฟ้าเป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนข้อมูลดังกล่าวจึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีได้มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย แต่ตามข้อ ๒๑ ของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดให้คู่สัญญารักษาความลับของข้อมูลในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ข้อความดังกล่าวเป็นการแสดงเจตนาที่คู่สัญญาไม่ประสงค์ที่จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิใช่บทบัญญัติที่ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) - (๖) อย่างสิ้นเชิง แต่เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

๕. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นจำนวน ๒๒ รายการข้างต้น เป็นข้อมูลความลับทางการค้า เป็นข้อมูลทางเทคนิคซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายตามที่ผู้ถือหุ้นกล่าวอ้างหรือไม่

สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง กฟผ. กับบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนทั้ง ๓ ราย มีรูปแบบของสัญญาและเนื้อหาที่คล้ายกัน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นอ้างว่าเป็นข้อมูลความลับทางการค้า หรือข้อมูลทางเทคนิค ก็น่าจะคล้ายคลึงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบริษัท ก. แล้ว บริษัท ก. พิจารณาเห็นว่ามิใช่เพียงข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ค่าพลังงานไฟฟ้า เท่านั้น ที่เป็นข้อมูลความลับทางการค้า หรือข้อมูลทางเทคนิค ซึ่งความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของ กฟผ. ที่เห็นว่าข้อมูลข่าวสารในรายการอื่นๆ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้

๖. ข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ ความพร้อมจ่ายพลังงานไฟฟ้า และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ค่าพลังงานไฟฟ้าเป็นข้อมูลทางเทคนิคอันเป็นข้อมูลความลับทางการค้าซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายตามที่ กฟผ. และผู้ถือหุ้นกล่าวอ้างหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ มีลักษณะเป็นสูตรการคำนวณที่ได้กำหนดรูปแบบไว้คิดไว้อยู่แล้ว ซึ่งมีใช้ข้อมูลทางเทคนิคอันจะถือเป็นข้อมูลความลับทางการค้า แต่การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ในการแข่งขันทางการค้าได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้ กฟผ. เปิดเผยเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ โดยให้ตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนา หรือคัดลอกข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้เปิดเผยทั้งหมด พร้อมให้สำเนาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้ กฟผ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและข้อตกลงเพิ่มเติมแก่ผู้ขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เว้นแต่เอกสารแนบท้ายหมายเลข ๒ และเอกสารแนบท้ายหมายเลข ๓ ให้ กฟผ. เปิดเผยโดยให้ผู้ขอเข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้สำเนาหรือคัดลอกข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และให้ยกอุทธรณ์ของผู้ถือหุ้น

ศาสตราจารย์ ไพจิตร วิวัฒน์กุล
ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว
ศาสตราจารย์พิเศษ สันต โรจนสุนทร
รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์
ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธนฤทธิ์

ประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประธานบัตรการทำเหมืองแร่ การอนุญาตขนแร่ และอื่น ๆ

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถือหุ้น จำนวนร้อยละ ๔๐ ของบริษัท ก. จำกัด ต้องการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการทำเหมืองแร่ของบริษัทที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขอเอกสารต่าง ๆ รวม ๘ รายการ ประกอบด้วย

- ๑) ใบขนแร่
- ๒) ผู้มีอำนาจจากบริษัท ก. จำกัด ที่ออกใบขนแร่ ชื่อ และเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ ที่มายื่น
- ๓) ปริมาณแร่ที่ขนออกมาในแต่ละครั้ง
- ๔) การขนแร่แต่ละครั้งส่งให้แก่บริษัท ฯ หรือคู่ค้ารายใดบ้าง และปลายทางที่ใด
- ๕) จำนวนค่าภาคหลวงต่อตันแต่ละครั้ง พร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน
- ๖) สำเนาประธานบัตร
- ๗) เอกสารที่เป็นองค์ประกอบในการขออนุญาตขนแร่
- ๘) ราคากลางของกรมฯ ที่ประเมินมูลค่าแร่เหล็กแต่ละครั้ง

อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงมีหนังสือ ด่วน ที่ พช ๐๐๒๔/๑๗๓๒ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ก. จำกัด เพื่อให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบริษัท ก. จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขอคัดค้านคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากบริษัทฯ ไม่ต้องการให้เปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์เป็นที่ไม่วางใจของบริษัทฯ และต่อมาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์มีหนังสือ ด่วน ที่ พช ๐๐๒๔/๑๘๘๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าบริษัท ก. จำกัด คัดค้านการเปิดเผย และพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วไม่สามารถอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดค้านเอกสารตามคำขอได้ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในเบื้องต้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์เพื่ออุทธรณ์คัดค้านคำคัดค้านของบริษัท ก. จำกัด และอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือด่วนมาก ที่ พช ๐๐๒๔/๑๙๗๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อส่งเรื่องการร้องคัดค้านของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป พร้อมแจ้งด้วยว่าได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนเองตามคำขอ เพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิในฐานะที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท ก. จำกัด โดยตรง

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ได้พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์แล้วเห็นว่า ยังมีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอ

ที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เชิญผู้ถือหุ้นและผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสรุปคำชี้แจงของคู่กรณีดังนี้

ผู้ถือหุ้นได้ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาโดยสรุปความว่า ผู้ถือหุ้นเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียกับบริษัท ก. จำกัด ในฐานะที่ผู้ถือหุ้นเป็นผู้จัดการมรดกของสามี ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้น จำนวนร้อยละ ๔๐ ของหุ้นส่วนทั้งหมดของบริษัท ก. จำกัด และตลอดระยะเวลาของการเป็นกรรมการบริษัทดังกล่าว ผู้ถือหุ้นได้รับทราบเพียงการแจ้งจำนวนรายจ่ายของบริษัทฯ แต่การดำเนินการใดๆ ของบริษัทฯ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งงบดุลต่อกระทรวงพาณิชย์หรือการอื่นใด บริษัทฯ ไม่เคยเชิญผู้ถือหุ้นเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบผลการประกอบกิจการและดำเนินการของบริษัทฯ แต่อย่างใด ซึ่งผู้ถือหุ้นได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างไม่เป็นทางการถึงรายได้จากการขายแร่ของบริษัทฯ แล้วเห็นว่า ผู้ถือหุ้นในฐานะผู้ถือหุ้นร้อยละ ๔๐ เป็นผู้รับผลกระทบโดยตรง ควรมีสิทธิรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตนเองต่อไป ประกอบกับในเรื่องนี้ผู้ถือหุ้นได้มีการแจ้งความดำเนินคดีกับสำนักงานตำรวจเศรษฐกิจแล้ว และได้รับทราบมาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์แล้ว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน โดยผู้ถือหุ้นเห็นว่า การคัดค้านของบริษัท ก. จำกัด นั้นไม่สมบูรณ์ เนื่องจากตามระเบียบของบริษัท ฯ การดำเนินการของบริษัท ฯ ต้องมีกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ๒ คน แต่ในหนังสือคัดค้านดังกล่าวมีผู้ลงนามเพียงผู้เดียว แต่ผู้ถือหุ้นเคยทักท้วงในประเด็นนี้ต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์แล้ว แต่หน่วยงานดังกล่าวไม่รับฟัง นอกจากนี้ในการจดทะเบียนกรรมการบริหารชุดใหม่ไม่เป็นไปตามมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นได้ยื่นฟ้องศาลเพื่อยกเลิกมติการประชุมดังกล่าวแล้วด้วยเพราะทำให้ผู้ถือหุ้นและบริษัทฯ ได้รับความเสียหาย ผู้ถือหุ้นจึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตนเองต่อไป

ผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาโดยสรุปความว่า เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากผู้ถือหุ้น หน่วยงานพิจารณาเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ก. จำกัด ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลได้ จึงมีหนังสือแจ้งให้บริษัท ก. จำกัด ทราบ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาบริษัท ก. จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งเบื้องต้นสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ เห็นสมควรรับฟังคำคัดค้านของบริษัทฯ เนื่องจากเกรงว่าหากเปิดเผยแล้วจะถูกบริษัทฯ ฟ้องร้องได้ จึงแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถือหุ้น เพราะบริษัท ก. จำกัด ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย อีกทั้งผู้ถือหุ้นก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ประกอบกับข้อมูลต่างๆ มีการระบุไว้ในหนังสือขออนุญาตขनแร่ และใบขนแร่ซึ่งเป็นเอกสารที่เปิดเผยได้อยู่แล้ว อีกทั้งการเปิดเผยก็ไม่กระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๘ รายการที่ผู้ถือหุ้นมีคำขอนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ พร้อมกันนี้ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ขอมอบสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยดังกล่าว ประกอบกับได้รับทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้ถือหุ้น ผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ และเอกสารข้อมูลตามคำขอที่อุตสาหกรรมจังหวัดจัดส่งมาประกอบคำพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๘ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณะได้อยู่แล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการดำเนินการของบริษัทฯ ต้องเป็นไปตามสัญญาสัมปทานที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ เอกสารต่างๆ ที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในข่ายที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ควรถูกตรวจสอบได้ ตลอดจนจากการชี้แจงของผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ยืนยันว่าการเปิดเผยไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานแต่อย่างใด ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของผู้ถือหุ้น ซึ่งมีประโยชน์ได้เสียโดยตรง จึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้ถือหุ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรจึงมีมติให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามอุทธรณ์ทั้ง ๘ รายการ ตามที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งรับรองสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์
ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว
ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธรรมฤทธิ์
ศาสตราจารย์พิเศษ สันตัต โรจนสุนทร

ประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลการจัดทำประชาพิจารณ์ประกอบ EIA

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และพวกมีความประสงค์จะขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำประชาพิจารณ์ประกอบ EIA ของบริษัท ก. จำกัด โครงการโรงไฟฟ้าพลังงานสยาม เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าโครงการดังกล่าวมิได้ดำเนินการตามกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและสิทธิชุมชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. ๒๕๕๐) กำหนด หากมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าดังกล่าวแล้วจะเกิดผลกระทบต่อชุมชนที่อยู่อาศัยบริเวณรอบ ๆ ที่ตั้งโรงงาน จึงได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ

ผู้อุทธรณ์และพวกมีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลการจัดทำประชาพิจารณ์ว่าเป็นไปตามหลักการและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย และขอให้หน่วยงานดังกล่าวมีหนังสือแจ้งให้ทราบเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารต่อไปด้วย

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๐๙.๗/๖๙๒๐ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์และพวก แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามขอยังไม่ได้รับรายงาน ประกอบกับอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมให้ได้ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์และพวกจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความโดยสรุปว่า บริษัท ก. จำกัด ได้ส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานสยามไปยังหน่วยงานดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ แล้ว

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อร้องขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาดำเนินการให้หน่วยงานดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ได้พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วเห็นว่า ยังมีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสรุปคำชี้แจงของคู่กรณีดังนี้

ผู้อุทธรณ์ได้ประสานงานทางโทรศัพท์แจ้งด้วยวาจาผ่านทางเลขานุการ ฯ สรุปความว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าเหตุผลตามหนังสืออุทธรณ์มีความชัดเจนอยู่แล้ว จึงไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีก

ผู้แทน สผ. ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยวาจาสรุปความได้ว่า โรงไฟฟ้าพลังงานสยาม แต่เดิมชื่อ โรงฟ้าเสม็ดใต้ ซึ่ง บริษัท ก. จำกัด เป็นผู้ดำเนินการ โดยบริษัทฯ ได้เสนอผลกระทบรายงานสิ่งแวดล้อม (EIA) ต่อ สผ. ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้วคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาให้แก้ไขรายงานฉบับดังกล่าว และ สผ. ได้แจ้งบริษัทฯ ให้ทราบเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่บริษัทฯ ยังไม่ได้เสนอรายงานที่แก้ไขตามข้อพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการไปยังคณะกรรมการผู้ชำนาญการ เมื่อผู้ยุทธน์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ใช้สิทธิขอข้อมูลการจัด ประชาพิจารณ์ประกอบ EIA ของโรงไฟฟ้าพลังงานสยาม สผ. จึงแจ้งให้ผู้ยุทธน์ทราบว่าปัจจุบันยังไม่ได้รับรายงานชี้แจงข้อมูล โครงการโรงไฟฟ้าพลังงานสยาม ประกอบกับ EIA อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ต่อมาในวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ บริษัทฯ ได้จัดทำ EIA ฉบับใหม่ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลใหม่ และเสนอต่อ สผ. อีกครั้ง ซึ่งถือเป็นการเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา EIA ใหม่ โดย สผ. ได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาสีสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ สผ. ทำการตรวจสอบ EIA และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมาร่วมพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายงานนั้น และนำเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการ เพื่อพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่ได้รับ EIA จาก สผ. ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ต่อกรณีนี้ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้พิจารณา EIA ของบริษัทฯ แล้วมีความเห็นให้แก้ไขใน ๑๐ ประเด็น โดยหนึ่งในประเด็นเหล่านั้นมีในเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งมีการแยกออกเป็นประเด็นย่อย ๑๓ ประเด็น สำหรับขั้นตอนการทำประชาพิจารณ์ EIA นั้น สผ. ได้จัดทำคู่มือในการปฏิบัติ โดยผู้จัดทำต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับโครงการไปให้ประชาชนที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบหรือประชาชนที่อยู่ในพื้นที่โครงการได้ทราบ และต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำข้อห่วงหรือข้อกังวลเหล่านั้นไปวิเคราะห์ในเชิงวิชาการว่าเป็นจริงหรือไม่ หากประเมินแล้วเห็นว่าอาจมีผลกระทบตามข้อห่วงหรือข้อกังวลของประชาชน ผู้จัดทำ EIA ต้องเสนอมาตรการดำเนินการป้องกันผลกระทบดังกล่าวและนำเสนอมาตรการนั้นต่อประชาชน เพื่อการลดหรือป้องกันผลกระทบที่จะเกิดกับประชาชน ซึ่งผู้จัดทำ EIA ต้องนำความเห็นเหล่านั้นไปบรรจุไว้ใน EIA ด้วย แต่ขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนข้อมูลดิบต่างๆ ไม่ได้เป็นข้อบังคับว่าต้องจัดส่งให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการดังนั้นในทางปฏิบัติผู้จัดทำจะแนบแผนที่ของพื้นที่ที่มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทะเบียน การเก็บข้อมูล ตัวอย่างแบบสอบถาม พร้อมทั้งการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามของประชาชนไว้ใน EIA แต่แบบสอบถามที่ประชาชนตอบจะไม่ปรากฏใน EIA และเมื่อ EIA ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว หากผู้ถูกระทบกระเทือน สิทธิไม่เห็นด้วย สามารถนำส่งพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ เพื่อให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ได้ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพราะความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการถือเป็นคำสั่งทางปกครองเช่นกัน

อย่างไรก็ตามในขณะนี้ทางบริษัทฯ ยังมิได้เสนอรายงานที่แก้ไขต่อ สผ. ดังนั้น สผ. จึงพิจารณาเห็นว่า การขอข้อมูล ข่าวสารในขณะนี้อาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ ได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่เป็นที่ยุติ จึงได้แจ้งให้บริษัทฯ ทราบ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และบริษัทฯ ได้แจ้งว่าไม่ประสงค์ให้ สผ. เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ยุทธน์

นอกจากนั้นผู้แทน สผ. ให้ความเห็นกรณีการเปิดเผยข้อมูลประชาพิจารณ์ EIA ว่า ข้อมูลการจัดทำประชาพิจารณ์ ที่เป็นข้อมูลดิบมิได้อยู่ในความครอบครองของ สผ. ตามที่ได้ชี้แจงมาข้างต้น แต่อยู่ในความครอบครองของเอกชนที่เป็นผู้จัดทำ EIA อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้ต่อไปไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการตอบแบบสอบถาม แม้หากเปิดเผย โดยปกปิดชื่อของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ยุทธน์ก็อาจคิดว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นการจัดทำขึ้นเองและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่ง สผ. เห็นว่าหากจะต้องเปิดเผยเฉพาะในส่วนของการวิเคราะห์ที่ดำเนินการแล้วเสร็จทั้งหมดเท่านั้น แต่ในขณะนี้ยังไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะยังอยู่ระหว่างการแก้ไขตามข้อพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หากข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยออกไป อาจสร้างความสับสนและเกิดความยุ่งยากในการทำความเข้าใจแก่ประชาชนได้ในอนาคต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณา ข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผย ประกอบการรับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทน สผ. และเอกสารข้อมูลตามคำขอที่ สผ. จัดส่งมาประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ยุทธน์ได้ขอ “ข้อมูลประชาพิจารณ์ประกอบ EIA โรงไฟฟ้าพลังงานสยามของ บริษัท ก. จำกัด” ซึ่งไม่ชัดเจนว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนใดบ้าง ประกอบกับผู้ยุทธน์ไม่ประสงค์จะมาชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติม ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่อาจทราบได้ชัดเจนว่า ผู้ยุทธน์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารส่วนใด เพียงใด คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารประชาพิจารณ์ประกอบ EIA นั้น อาจแบ่งได้เป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อมูลดิบ

เช่น แบบสอบถามความเห็นต่าง ๆ ของประชาชนในพื้นที่นั้นเป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของบริษัทผู้จัดทำ EIA มิได้นำส่งให้กับทางราชการ ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้มิได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งเป็นรายงานผลการทำประชาพิจารณ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำ EIA ที่บริษัทฯ ทำรายงานเสนอต่อ สผ. เพื่อให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของราชการ จึงเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ประเด็นพิจารณาจึงมีว่า ข้อมูลที่เป็นรายงานผลการทำประชาพิจารณ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ EIA นี้ สมควรเปิดเผยหรือไม่

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏว่า การทำ EIA กรณีนี้ ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ซึ่งคณะกรรมการผู้ชำนาญการยังสั่งให้แก้ไขในประเด็นเรื่องประชาพิจารณ์นี้ถึง ๑๓ ประเด็นย่อย รายงานที่ส่งมาแล้วจึงเป็นรายงานที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ยอมรับ ยังต้องไปดำเนินการแก้ไข จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ไม่เป็นที่ยุตินี้อาจเกิดผลเสียได้ คือ ในประการแรก หากมีการนำข้อมูลไปใช้หรือนำไปเสนอต่อประชาชน ก็อาจทำให้เกิดความสับสนว่าเป็นข้อมูลที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นชอบแล้ว ซึ่งหากประชาชนเข้าใจผิดแล้วก็อาจเกิดผลเสียต่อการทำความเข้าใจต่อเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน ประการที่สอง หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ โดยหากให้มีการตรวจสอบและคัดค้านในขั้นนี้ได้ ก็จะทำให้กระบวนการพิจารณา EIA ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการเนิ่นช้าออกไป ทำให้ไม่อาจแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ และประการที่สาม การเปิดเผยข้อมูลในระหว่างการพิจารณาที่ยังไม่เป็นที่ยุติของคณะกรรมการผู้ชำนาญการนั้น หากเปิดเผยแล้วมีการนำไปเผยแพร่ ก็อาจมีการประท้วงหรือคัดค้าน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการผู้ชำนาญการที่จะพิจารณา EIA ต่อไป อันจะทำให้การพิจารณา EIA นั้นไม่เป็นไปตามหลักวิชาการอย่างแท้จริง และจะเกิดผลเสียหายได้ ดังนั้นการเปิดเผย EIA ที่ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว หากผู้ที่ถูกกระทบกระเทือนสิทธิไม่เห็นด้วยกับ EIA ดังกล่าวก็สามารถเสนอข้อโต้แย้งให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และหากคณะกรรมการผู้ชำนาญการยืนยันผลการพิจารณาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ยังคงมีหน้าที่กำกับดูแลให้มีการดำเนินการไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ใน EIA ซึ่งในขั้นตอนการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ผู้ที่ได้รับผลกระทบก็ยังสามารถใช้สิทธิทางศาลได้ ดังนั้น เหตุผลในการที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้กับผู้อุทธรณ์จึงรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว

ศาสตราจารย์พิเศษ สันตติ์ โรจนสุนทร

ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธนฤทธิ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์

ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาห้วยขวางเกี่ยวกับการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาห้วยขวาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าบริษัท ก. จำกัด โดย นาย ข. ผู้รับมอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาห้วยขวาง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินของบุคคล จำนวน ๒๕ ราย ตามเอกสารรายชื่อที่แนบประกอบ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานของผู้อุทธรณ์

สำนักงานที่ดินฯ ได้มีบันทึกท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า ผู้ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ผู้ขอมิได้นำคำพิพากษาอันถึงที่สุดมาแสดง และไม่มีคำพิพากษาอันเกี่ยวกับคดีมาประกอบการตรวจสอบ การตรวจสอบดังกล่าวเป็นการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล เห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ปส. ๘๙๕๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจสอบว่าบุคคลที่มีรายชื่อตามเอกสารที่ยื่นต่อสำนักงานที่ดินฯ นั้นมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงใดบ้าง แต่สำนักงานที่ดินฯ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้เนื่องจากกรมที่ดินได้มีหนังสือเวียนแจ้งว่าการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคลถ้าไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินก็ไม่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร (กขร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตอบข้อหารือกรมที่ดินสรุปว่า กรณีการขอตรวจสอบโฉนดที่ดินโดยผู้ขอไม่ทราบเลขที่โฉนดที่ดินนั้นหากผู้ขอเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาคดีที่ถึงที่สุดแล้วย่อมสามารถร้องขอตรวจสอบโฉนดที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ เพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์โดยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล แต่ถ้าเป็นเพียงคู่ความในคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หรือเป็นคดีที่ยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด คู่ความดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นผู้มีอำนาจ ตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น สำนักงานที่ดินฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาคดีที่ถึงที่สุด โดยสำนักงานที่ดินฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วแต่จนถึงปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังมิได้นำคำพิพากษาคดีที่ถึงที่สุดแสดงต่อสำนักงานที่ดินฯ เพื่อประกอบการตรวจสอบแต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามบทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่

เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายจึงมิใช่เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลในฐานะที่เป็นเอกชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านง เณลิมฉัตร

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับรายงานเหตุการณ์

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่มีถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๒. สำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่มีถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

๓. สำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ที่มีถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑

๔. สำเนาหนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ให้นาง ก. เขียนรายงานเสนอผู้จัดการส่วนบริการ โทรศัพท์ต่างประเทศเกี่ยวกับนาง ข. และผู้อุทธรณ์ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ ๒๒ - ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ พร้อมรับรอง สำเนาถูกต้อง

๕. สำเนาหนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศให้นาง ก. นาง ค. นางสาว ง. นางสาว จ. นางสาว ฉ. ร่วมกัน ล่ารายชื่อพนักงานให้ขับไล่ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากส่วนบริการสลับสายพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องและขอรายชื่อบุคคลที่ลงนามไว้ทั้งหมด

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสืออีก ๒ ฉบับ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการ โทรศัพท์ต่างประเทศขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ คือ

๑. หนังสือของนาง ก. ที่เขียนรายงานการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ พร้อมรับรอง สำเนาถูกต้อง

๒. หนังสือของนาง ก. ที่เขียนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๑ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๓. หนังสือของนาง ก. ที่เขียนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์และนาง ข. จากเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ - ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๔. หนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ที่ร่วมกับนาง ก. ล่ารายชื่อขับไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากส่วนบริการ สลับสาย พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง และพร้อมรายชื่อบุคคลที่ลงนามไว้ทั้งหมด

๕. หนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ที่ทำรายงานชี้แจงไปยังคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ ซึ่งเป็น รายงานเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

๖. หนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ที่ทำรายงานเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ไปยังฝ่ายโทรศัพท์และ วิทยุโทรคมนาคม

๗. หนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ที่มีถึงผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ตกเตือนผู้อุทธรณ์

๘. หนังสือแต่งตั้งพนักงาน กสท. ที่ ๒๕๓ (บป)/๒๕๔๔ และ ที่ ๒๕๔ (บป)/๒๕๔๔

๙. คำสั่ง บท. ที่ ๐๐๒/๒๕๕๑ เรื่องให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) โดยผู้จัดการ ส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ ๒ ฉบับ คือ

๑. บันทึกลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า ตามคำขอของผู้ถูกร้องฉบับลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งตอบให้ผู้ถูกร้องทราบแล้ว โดยรายการที่ ๑ มีหนังสือแจ้งตอบผู้ถูกร้อง ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ รายการที่ ๒ มีหนังสือแจ้งตอบผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ และรายการที่ ๓ มีหนังสือแจ้งตอบผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ สำหรับรายการที่ ๔ แจ้งว่า ผู้ควบคุมเวอร์มีหน้าที่ต้องรายงานเหตุการณ์ในหน่วยงานให้ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศรับทราบ ปกติจะรายงานด้วยวาจา แต่ถ้ามีเหตุการณ์ไม่ปกติจะรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรรายงานดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานที่ยังไม่ยุติ ไม่สมควรเปิดเผย เพราะจะกระทบสิทธิบุคคลอื่น และรายการที่ ๕ ไม่สามารถให้ได้เพราะไม่มีหนังสือล่าชื่อขั้วไล่ตามที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างแต่อย่างใด

๒. บันทึกลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถูกร้องฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ รายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ ไม่มี และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ โดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในส่วนบริการสลับสาย และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๖ เป็นหนังสือรายงานภายในตามปกติของส่วนบริการสลับสาย หากเป็นรายงานแจ้งผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายโทรศัพท์และวิทยุโทรคมนาคมโดยตรง

สำหรับรายการที่ ๗ ได้ให้ผู้ถูกร้องไปแล้ว แต่ผู้ถูกร้องไม่ยอมลงนามรับรอง โดยอ้างว่าได้กระทำตามที่ถูกร้องหาผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศจึงเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวมทั้งผู้ถูกร้อง สรุปรายชื่อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ และทำหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ ผ่านผู้คุมเวอร์ของผู้ถูกร้อง (นางสาว ช.) โดยนางสาว ช. แจ้งกลับมาว่าผู้ถูกร้องปฏิเสธที่จะปฏิบัติ (รับทราบ) ตามที่ผู้ถูกร้องทราบที่อยู่แล้ว

รายการที่ ๙ เป็นคำสั่งภายในของส่วนบริการสลับสาย หมุนเวียนผู้ควบคุมเวอร์ A - G ทุก ๖ เดือน ตามปกติ เพื่อให้การปฏิบัติงานและบริหารงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพไม่เกี่ยวกับพนักงานสลับสายแต่อย่างใด

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ และมีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้ถูกร้องคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า หนังสือผู้ถูกร้องฉบับลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเรื่องเดียวกัน จึงมีมติรวมเรื่องเป็นอุทธรณ์เรื่องเดียวกัน และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถูกร้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นพนักงานส่วนบริการสลับสายของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการอยู่เวร และได้มีหนังสือร่วมลงชื่อของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสายแสดงความประสงค์ขอให้ย้ายผู้ถูกร้องออกจากส่วนบริการสลับสายฯ ผู้ถูกร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีบันทึกถึงผู้ถูกร้องว่า ได้ตอบชี้แจงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ผู้ถูกร้องทราบแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ซึ่งผู้ถูกร้องมีความประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการดังกล่าวต่อมาผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีบันทึกถึงผู้ถูกร้องแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ ไม่มี และปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๙ ดังกล่าว สำหรับเหตุผลในการร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปประกอบการชี้แจงตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท บบ. (ทบ.)/๑๓๖๙ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการชี้แจงเพิ่มเติมกรณีหนังสือผู้ถูกร้องฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่า

๑. รายการที่ ๑ หนังสือของนาง ก. เขียนรายงานการปฏิบัติงานของผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ไม่มี เนื่องจากในวันดังกล่าว นาย ต. พนักงานสลับสายเวอร์ H ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ควบคุมเวอร์ ได้รายงานด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

๒. รายการที่ ๒ หนังสือที่นาง ก. เขียนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศเกี่ยวกับผู้ถูกร้องเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งว่าไม่มี เนื่องจากไม่มีรายงานลงวันที่ดังกล่าว มีเฉพาะรายงานลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่นาง ก. ผู้ควบคุมเวอร์ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๑ กรณีผู้ถูกร้องได้นำกล้องมาถ่ายรูปพนักงานสลับสายท่านอื่นในขณะที่พักย่อย โดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุที่ไม่ให้เนื่องจากเข้าใจว่าเป็นรายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจ หรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. รายการที่ ๓ หนังสือของนาง ก. เขียนรายงานผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นและนาง ข. จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ - ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ คือรายงานการปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ นาง ก. ผู้ควบคุมเวอร์ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเรื่องตกเตือนผลการ Monitor

เมื่อพนักงานทำงานผิดพลาดเหตุที่แจ้งว่าเป็นเรื่องเดียวกันกับข้อ ๒ เนื่องจากนาง ท. ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศเข้าใจว่าเป็นรายงานฉบับวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๑ และที่แจ้งว่าให้ไม่ได้เพราะเห็นว่าเป็นรายงานข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. รายการที่ ๔ หนังสือที่ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศร่วมกับนาง ก. ล่ารายชื่อขับไล่ผู้ถือหุ้นออกจากส่วนบริการสลับสายพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องและพร้อมรายชื่อบุคคลที่ลงนามไว้ทั้งหมด ไม่มี มีเพียงหนังสือที่ผู้จัดการส่วนบริการสลับสายมีถึงฝ่ายสวัสดิการและแรงงานสัมพันธ์ผ่านผู้จัดการฝ่ายโทรศัพท์และวิทยุคมนาคมเพื่อพิจารณาให้เป็นธรรมแก่ผู้จัดการส่วนฯ และพนักงานส่วนบริการสลับสายเพราะเป็นความเห็นภายในหน่วยงานอาจกระทบสิทธิบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๕. รายการที่ ๕ หนังสือที่ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศทำรายงานชี้แจงไปยังคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ซึ่งเป็นรายงานเกี่ยวกับผู้ถือหุ้น ไม่มี

๖. รายการที่ ๖ หนังสือที่ผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศทำรายงานเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นไปยังฝ่ายโทรศัพท์และวิทยุโทรคมนาคมไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นหนังสือรายงานภายในตามปกติของส่วนบริการสลับสาย หากเป็นรายงานเท็จผู้รายงานต้องรับผิดชอบต่อการจัดการฝ่ายโทรศัพท์และวิทยุคมนาคมโดยตรง

๗. รายการที่ ๘ หนังสือแต่งตั้งพนักงาน กสท. ที่ ๒๕๓ (บป)/๒๕๔๘ และหนังสือแต่งตั้งพนักงาน กสท. ที่ ๒๕๔ (บป)/๒๕๔๘ เรื่องแต่งตั้งพนักงานบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบว่า เป็นคำสั่งแต่งตั้งพนักงานและให้พนักงานรักษาการในตำแหน่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานส่วนบริการสลับสายแต่อย่างใด ซึ่งผู้ถือหุ้นรับทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ รายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกัน และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ รายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกัน จึงพิจารณาข้อมูลข่าวสารโดยถืออุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นคำขอข้อมูลข่าวสารที่ยื่นต่อบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แจ้งว่า ไม่มี หากผู้ถือหุ้นไม่เชื่อตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจง ผู้ถือหุ้นสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้นจึงคงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หนังสือของผู้จัดการส่วนบริการโทรศัพท์ต่างประเทศ ที่ทำรายงานเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นไปยังฝ่ายโทรศัพท์และวิทยุโทรคมนาคม รายการที่ ๘ หนังสือแต่งตั้งพนักงาน กสท. ที่ ๒๕๓ (บป)/๒๕๔๘ และหนังสือแต่งตั้งพนักงาน กสท. ที่ ๒๕๔ (บป)/๒๕๔๘ เรื่อง ผู้แต่งตั้งพนักงานบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และรายการ ๙ คำสั่ง บท. ที่ ๐๐๒/๒๕๕๑ เรื่อง ให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เป็นการเสนอความเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับการทำงานและพฤติกรรมของผู้ถือหุ้นต่อผู้บังคับขาในลำดับที่สูงขึ้น แม้ว่าจะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในเกี่ยวกับการบริหารงานบุคลากร ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่ผู้ถือหุ้นเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเสนอความเห็นดังกล่าวโดยตรง จึงควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องประโยชน์ของตนต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานภายในองค์กรตามปกติ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายหรือไม่อย่างไร ประกอบกับผู้ถือหุ้นก็เป็นพนักงานของหน่วยงานดังกล่าวอยู่ด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ แก่ผู้ถือหุ้น

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แจ้งว่าได้ให้ผู้ถือหุ้นไปแล้ว แต่ผู้ถือหุ้นไม่ยอมลงนามรับเอกสาร ต่อมาได้ทำหนังสือแจ้งให้ผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ ผ่านผู้คุมเวอร์ของผู้ถือหุ้นเพื่อให้ลงนามรับทราบและผู้คุมเวอร์ของผู้ถือหุ้นแจ้งว่าผู้ถือหุ้นปฏิเสธที่จะลงนามรับทราบเห็นว่าหน่วยงานมิได้ปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถือหุ้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นเอกสารที่เปิดเผยได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอรายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ พร้อมทั้งสำเนา
ที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายอีกหาญ โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและ
สำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ตำแหน่งพนักงานธุรการ ๖ หัวหน้างาน
สื่อพิเศษ ส่วนบริหารสื่อถูกไล่ออกจากงาน จึงมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่
บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ฝ่ายวินัยและสอบสวน (วส.) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๒ มติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

รายการที่ ๓ การให้อภัยคำเป็นพยานของพนักงาน/ลูกจ้างบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ทุกคนในชั้นการสอบสวน
ข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย

รายการที่ ๔ การให้อภัยคำเป็นพยานของบุคคลภายนอกเท่าที่สามารถให้ได้ตามแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

รายการที่ ๕ สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าจัดซื้อผ้าขาว - ดำ จำนวน ๗,๒๐๐ บาท และใบเสร็จรับเงินค่าจัดซื้อลวด
และคีมตัดลวด จำนวน ๑,๐๐๐ บาท

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท.วส.(วน.๑)/ - ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการ
ที่ ๓ เฉพาะบันทึกคำให้การในส่วนของผู้อุทธรณ์เพื่อให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ ในชั้นการให้อภัยคำเป็นพยานของพนักงาน/
ลูกจ้างบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย และรายการที่ ๔ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับ มีผลกระทบต่อพยานผู้เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือด่วนมาก ที่ พิเศษ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง
โดยสรุปความได้ว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ขอความร่วมมือให้หน่วยงานในสังกัดระดับผ้าขาว - ดำ
บริเวณรั้วหรือประตูทางเข้า - ออก ของหน่วยงาน เพื่อร่วมน้อมระลึกพระกรุณาธิคุณสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นพระราชพิธี บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด โดยฝ่ายสื่อสารการตลาด ได้มอบหมาย
ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการจัดซื้อผ้าขาว - ดำ พร้อมอุปกรณ์ดกแต่ง ในวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้ขอเบิกเงินยืมเงินทดรอง
จำนวน ๙,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องดังกล่าว และวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหลักฐานหักล้างเงินยืมเงินทดรอง
โดยใช้ใบเสร็จรับเงินที่เขียนขึ้นเอง จำนวน ๘,๒๐๐ บาท ซึ่งเป็นค่าผ้าขาว - ดำ จำนวน ๗,๒๐๐ บาท และค่าจัดซื้อลวดและคีมตัดลวด
จำนวน ๑,๐๐๐ บาท จากการตรวจสอบของส่วนธุรการเห็นว่ารายการในใบเสร็จไม่น่าจะถูกต้อง จึงได้รายงานให้ผู้จัดการฝ่ายสื่อสาร
การตลาดทราบ

ต่อมาในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดังกล่าวต่อผู้จัดการฝ่ายสื่อสารการตลาด ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายสื่อสารการตลาด หัวหน้าส่วนธุรการ และหัวหน้าส่วนบริหารสื่อ ซึ่งผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ค่าใช้จ่ายที่สูงเนื่องจากได้รวมค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการซื้อฟิวเจอร์บอร์ดประชาสัมพันธ์ภายในหลายครั้งและไม่มีการเบิกเงิน ซึ่งผู้ถูกร้องไม่ทราบมาก่อนว่าสามารถเบิกเงินประจำฝ่ายได้ จึงได้นำมารวมเป็นค่าใช้จ่ายในครั้งนี้และได้ขออย่าให้พิจารณาโทษเนื่องจากการกระทำความผิดครั้งแรก ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารการตลาดเห็นว่าผู้ถูกร้องปฏิบัติงานมานาน และเคยทำเรื่องเบิกซื้อฟิวเจอร์บอร์ดมาก่อน เหตุผลของผู้ถูกร้องจึงฟังไม่ขึ้น จึงมีคำสั่งฝ่ายสื่อสารการตลาด ที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องได้ให้นาง ก. และนาง ข. ซื้อผ้าขาว - ดำ รวม ๑๐๐ หลา และลวด ๑ กิโลกรัม ราคา ๑๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๙๐๐ บาท และในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องได้ไปซื้อผ้ามาเพิ่มอีก ๓๕๐ หลา ลวด ๗ กิโลกรัมและคีมตัดลวด ๑ อัน โดยเกรงว่าจะไม่เพียงพอต่อการประดับแนวรั้ว แต่ต่อมาในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ มีการยกเลิกไม่ประดับผ้าขาว - ดำ ที่แนวรั้วด้านหน้า โดยให้ประดับที่พระบรมฉายาลักษณ์แทน ผู้ถูกร้องจึงได้นำผ้าและอุปกรณ์ที่ซื้อไปฝากไว้ที่คลัง APPTC ซึ่งมีนาย ค. เป็นผู้รับมอบ ซึ่งการให้ถ้อยคำของผู้ถูกร้องในครั้งนี้ไม่ตรงกับที่ได้ให้ไว้เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด จึงมีคำสั่ง ที่ ๕๑๔๔/๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และหาตัวผู้รับผิดชอบหรือร่วมทำผิดทางแพ่ง และคำสั่ง ที่ ๕๑๔๕/๒๕๕๑ ให้ผู้ถูกร้องพักงาน ผลการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริงอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจึงมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นควรลงโทษไล่ออกจากงานโดยไม่มีเหตุผลหย่อน ตั้งแต่วันที่สั่งให้พักงานเป็นต้นไป และให้ผู้ถูกร้องชดเชยเงินจำนวน ๗,๑๐๐ บาท คืนบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด เพียงลำพัง

ผู้ถูกร้องเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมและต้องการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว จึงได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์ต่อไป แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วนเท่านั้น

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณทวส.(วน.๑)๐๕๒๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ถูกร้องว่า ส่วนงานการสอบสวนเป็นเอกสารลับ ประกอบกับพยานผู้เกี่ยวข้องเป็นเจ้าของหน้าที่ของบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด มีตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายตามระเบียบ คำสั่ง ของบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ถึงแม้จะมีการลบชื่อผู้เกี่ยวข้องออกไปแล้ว ผู้ถูกร้องซึ่งเคยเป็นพนักงานของบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด มาก่อนย่อมทราบได้ว่าพยานดังกล่าวเป็นผู้ใด ดังนั้น หากเปิดเผยเอกสารทั้งหมดตามที่ผู้ถูกร้องขอมา พยาน ผู้เกี่ยวข้องอาจถูกเกลียดชัง อาฆาต ได้รับอันตรายเกิดความเสียหายได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และส่วนงานการสอบสวนทางวินัยตามที่ถูกผู้ถูกร้องมีคำขอนั้น ประกอบไปด้วยพยานเอกสาร และคำให้การของพยานบุคคล ได้แก่ พนักงาน และลูกจ้างของบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด ซึ่งเป็นพนักงานของรัฐ โดยไม่มีค่าให้การของบุคคลภายนอก และจากคำให้การดังกล่าวเป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับระเบียบแบบแผนของการปฏิบัติราชการในการยืมและคืนเงินทดรอง และการตรวจสอบพบความผิดปกติของการยืมและคืนเงินดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งการเปิดเผยส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และส่วนงานการสอบสวนทางวินัยให้ผู้ถูกร้องได้ทราบไม่น่าจะก่อให้เกิดการเกลียดชัง อาฆาต หรือได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง และแม้ว่าเอกสารดังกล่าวได้กำหนดชั้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับผู้ถูกร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอจึงสมควรเปิดเผยข้อมูลตามคำขอเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัยให้ผู้ถูกร้อง พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัตกัย บุรุษพัฒน์
นางแนนน้อย วิศวโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศาวิตย์

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศิลปากรเกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศิลปากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่านาย ก. โดยนาย ข. ผู้รับมอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารที่มีผู้เสนอข้อมูลกล่าวหานาย ก. ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นเป็นผลงานของตนเอง

รายการที่ ๒ เอกสารของมหาวิทยาลัยศิลปากรแจ้งข้อกล่าวหาต่อนาย ก.

รายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรายนาย ก.

มหาวิทยาลัยศิลปากรได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๐/๐๕๓๗๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้ปกปิดชื่อ ตำแหน่ง และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลตามความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ ตำแหน่ง และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลตามที่มหาวิทยาลัยศิลปากรปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากรได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ได้คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้ร้องเรียน มาอ้างเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง จากการตรวจสอบพบว่าในการเสนอผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์นั้นมีการใช้ข้อมูลดิบจากแหล่งเดียวกันกับเจ้าของผลงานทางวิชาการ (ผู้ร้องเรียน) ที่อ้างว่าถูกคัดลอก ซึ่งข้อมูลดิบดังกล่าวได้จากรายงานของนักศึกษา ที่ทำการศึกษา วิจัย ค้นคว้าหาข้อมูลส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ ค.) ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้ร้องเรียน แต่การจัดทำเอกสารวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้กระทำโดยอาศัยข้อมูลดิบจากแหล่งที่มาเดียวกับผลงานวิชาการของผู้ร้องเรียน ซึ่งเป็นการนำข้อมูลมาจากรายงานของนักศึกษาที่ศึกษาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ซึ่งมีรองศาสตราจารย์ ค. เป็นผู้สอน ทั้งนี้ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากรเห็นว่า จากกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นอาจจะทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนแล้ว เนื่องจากหนังสือร้องเรียนกล่าวอ้างถึงบุคคลอื่นอีกหลายคน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เชิญผู้ที่ถูกกล่าวอ้างไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง จึงมีพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ได้คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาอ้างเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียโดยตรงซึ่งควรมีโอกาสทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้กล่าวหา เพื่อปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจเกี่ยวข้องกับผู้ที่ทำเอกสารการกล่าวหาก็ตาม แต่การกล่าวหาผู้อื่นนั้น ผู้กล่าวหาต้องมีความรับผิดชอบในการกระทำของตน โดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบก่อนจะกล่าวหาผู้ใด มิใช่กล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐานเพื่อกลั่นแกล้งผู้อื่น ประกอบกับกรณีนี้ไม่มีพฤติการณ์ใดที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ใช่เรื่องการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการทุจริต ประพฤติมิชอบ จึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒

ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่ให้ปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ จึงสมควรเปิดเผยชื่อ และตำแหน่ง ผู้กล่าวหา
ผู้อุทธรณ์ต่อผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย
ศิลปากรเปิดเผยชื่อ และตำแหน่งผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านอง เฉลิมฉัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๗ สำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาจังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารอัตรากำลัง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ส่วนงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๒. ส่วนงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีบันทึก ลับ ที่ ๑๔๒๐/๙๘๒๘๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผย และการเปิดเผยจะกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล จึงไม่สามารถให้เอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคาร ประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ โดยมีพฤติกรรมปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับของธนาคาร คือ บังคับให้ลูกค้าที่มาขอกู้เงินธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในวงเงินตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ลูกค้านำต้องซื้อเครื่องกรองน้ำของบริษัทกีฟารีน จำกัด จากบุคคลที่ผู้อุทธรณ์รู้จัก ให้บุคคลที่ผู้อุทธรณ์รู้จักเป็นนายทุนให้ลูกค้ากู้เงินมาชำระหนี้เงินกู้ที่ค้างชำระกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และชำระหนี้แทนลูกค้าที่มีหนี้ค้างชำระกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเมื่อลูกค้าทำสัญญากู้ใหม่ และรับเงินกู้แล้วรีบรีบชำระคืนต้นเงินและดอกเบี้ยที่ชำระแทนลูกค้าในอัตราสูง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขอข้อมูล จำนวน ๒ รายการดังกล่าว แต่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับบันทึกถ้อยคำการสอบสวน คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และสรุปผลรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนโดยปกปิดชื่อพยานบุคคล ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าใครเป็นบุคคลที่กล่าวหาตน และไม่สามารถแก้ข้อกล่าวหาได้ อีกทั้งไม่สามารถโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาในชั้นอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลตามอุทธรณ์เพื่อไปประกอบการอุทธรณ์ต่อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือ ลับ ที่ ๑๔๒๐/๑๐๖๑๑๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมว่า

๑. ส่วนงานการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งฝ่ายกิจการสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้ใช้ในการทำบันทึกรายงานเสนอความเห็นให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นเอกสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

๒. รายงานการสอบสวน ได้แก่

๒.๑ เอกสารเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้านายธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร “ลูกค้าผู้กู้มิได้ให้ความยินยอมจึงเปิดเผยต่อผู้กู้ผู้อื่นไม่ได้”

๒.๒ คำให้การของลูกค้านายและพนักงานรวม ๒๑ ราย ยินยอมให้เปิดเผยได้ ๑๙ ราย

๓. การเปิดเผยรายชื่อของผู้ที่อยู่ในส่วนงานการสอบสวนอาจทำให้บุคคลเหล่านี้ ถูกดำเนินคดีต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายหรือได้รับความเดือดร้อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ส่วนงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย และส่วนงานการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดเมื่อการสอบสวนทางวินัยเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและสอบวินัยผู้อุทธรณ์การให้ถ้อยคำของบุคคลต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ตามที่มีการกล่าวหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การให้ถ้อยคำดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลที่หากเปิดเผยอาจกระทบสิทธิของบุคคลอื่น คือ ที่อยู่ เลขที่บัญชี สมุดเงินฝาก และหลักฐานประกอบคำขอกู้เงินของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดข้อมูลส่วนที่เกี่ยวกับ ที่อยู่ เลขที่บัญชี สมุดเงินฝาก และหลักฐานประกอบคำขอกู้เงินของบุคคลอื่น

นายสมยศ เชื้อไทย

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบส่วนงานอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง คพพ. ที่ ๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่ง คพพ. ที่ ๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ และคำสั่ง คพพ. ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๒. รายงานการประชุมของ คพพ. ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑

สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (สพพ.) มีหนังสือที่ สพพ. ๐๔(๑)/๖๘๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีบันทึกข้อความที่ กค ๑๐๐๑/๑๙๗๖ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ขอทราบผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนถึงข้อบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนตามนัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่ง สพพ. ได้แจ้งผลการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือที่ สพพ. ๐๔(๑)/๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ และในครั้งนั้นผู้อุทธรณ์ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้นนั้น เห็นว่า ผู้มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารต้องเป็นคู่กรณี และต้องมีความจำเป็นเพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตน ในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่กรณี และไม่มี ความจำเป็น ต้องใช้เอกสารที่ขอเพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนแต่อย่างใด เนื่องจาก คพพ. มีมติงดโทษที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นมา โดยมีคำสั่งทางปกครองในกรณีของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ และ สพพ. ได้มีบันทึกแจ้งผลการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวให้ทราบแล้ว ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิขอสำเนาเอกสารตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพพ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทน สพพ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า คณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านได้มีการประชุมลับ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ พิจารณาผลการสอบสวน ร้อยโท ก. กับพวก รวม ๑๒ คน ของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น โดยมีมติเห็นชอบด้วยกับผลการสอบสวนพิจารณาดังกล่าวว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจาก สพพ. ไปแล้ว จึงให้งดโทษ และได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือ ที่ สพพ. ๔๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือที่ กค ๑๐๐๑/๑๙๗๖ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ขอทราบผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนถึงข้อบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยละเอียดครบถ้วน ซึ่ง สพพ. ได้แจ้งผลการพิจารณาสอบสวนเกี่ยวกับการดำเนินการอันเป็นความผิดวินัยเพิ่มเติมโดยละเอียดตามหนังสือที่ สพพ. ๐๔(๑)/๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ แล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึก ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๑/๒๓๙๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ขอรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และรายงานการประชุมของคณะกรรมการบริหาร

สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่ง สพพ. ได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ขอตามหนังสือที่ สพพ. ๐๕ (๑)/๖๔๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ขอจึงอุทธรณ์คำสั่ง สพพ. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สพพ. ได้มีหนังสือ ที่ สพพ. ๘๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ตามที่ผู้ขอได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น โดยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น คณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านยังมิได้พิจารณาคำขอดังกล่าว ดังนั้น สพพ. จึงต้องปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน อีกทั้งหากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวออกไปแล้วก็จะเกิดความไม่ปลอดภัยต่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มาให้อยู่อาศัยในฐานะที่เป็นพยานหรือผู้ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่ผู้ขอได้มีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๑/๑๙๗๖ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอทราบผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนถึงข้อบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยละเอียดครบถ้วน และ สพพ. ได้แจ้งผลการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการอันเป็นความผิดวินัยเพิ่มเติมแล้วนั้น โดยมีได้ให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ขอต้องการ จึงเป็นการปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอแล้ว และเมื่อพิจารณาถึงข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ขอและผู้ขอมีผลการดำเนินการเป็นที่ยุติแล้วเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ขอโดยตรง จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สพพ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ขอร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ขอ

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายอีกหาญ โทมระศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักชลประทานที่ ๑๒ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักชลประทานที่ ๑๒ กรมชลประทาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทฯ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมชลประทานขอทราบและขอข้อมูลข่าวสาร กรณีสำนักชลประทานที่ ๑๒ กรมชลประทานได้ออกประกาศประกวดราคา ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซื้อแผ่นทองแดงเพื่อใช้เป็นวัสดุกันน้ำ (COPPER WATERSTOP) ตามประกาศประกวดราคา เลขที่ E สชป. ๑๒/๒/๒๕๕๑ ดังนี้

๑. โครงการดังกล่าวมีผู้เข้ารับเอกสารประกวดราคาซื้อจำนวนกี่ราย
๒. มีผู้เข้าแข่งขันราคาจำนวนกี่ราย และผ่านการพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นจำนวนกี่ราย
๓. ใครเป็นผู้ชนะการแข่งขันราคา และเสนอมาด้วยราคาเท่าใด
๔. โครงการนี้ทำสัญญาซื้อขายเมื่อใด กำหนดส่งมอบวัสดุเมื่อใด ปัจจุบันได้ตรวจรับพัสดุแล้วเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้วหรือไม่ อย่างไร

สำนักชลประทานที่ ๑๒ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๒๑/๒๖๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่สัญญาเข้ามาทำนิติกรรมหรือเกี่ยวข้องใด ๆ กับการจ้างเอกชนเข้ามาดำเนินการ และการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของคู่สัญญา เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๘ และไม่อยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์รับจ้างเหมาทำงาน ในโครงการปรับปรุงสันทันทดินและขยายอาคารระบายน้ำสันเขื่อนกระเสียว โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว ในเขตท้องที่ ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ตามสัญญาเลขที่ สชป.๑๒/๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ต่อมา สำนักชลประทานที่ ๑๒ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๒๑/๑๒๘๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ บอกเลิกสัญญากับผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์เพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน เมื่อสำนักชลประทานที่ ๑๒ กรมชลประทาน ได้ออกประกาศประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซื้อแผ่นทองแดงเพื่อใช้เป็นวัสดุกันน้ำ (COPPER WATERSTOP) ตามประกาศประกวดราคา เลขที่ E สชป. ๑๒/๒/๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าจากการตรวจสอบผ่านทางเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง และเว็บไซต์ของหน่วยงานไม่ปรากฏว่ามีการประกาศแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับผลการจัดซื้อพัสดุโครงการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือถึงอธิบดีกรมชลประทานขอทราบและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักชลประทานที่ ๑๒ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๓๒๑/๓๔๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ชี้แจงว่า การประกวดราคาดังกล่าวมีผู้เข้ารับเอกสารประกวดราคาจำนวน ๖ ราย มีผู้เข้าแข่งขันราคาจำนวน ๕ ราย และผ่านการพิจารณา คุณสมบัติเบื้องต้นจำนวน ๓ ราย โดยบริษัท ข. จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา และได้ทำสัญญาซื้อขายเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งสำนักชลประทานที่ ๑๒ ได้ทำการตรวจรับพัสดุตามสัญญาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า การจัดซื้อแผ่นทองแดงเพื่อใช้เป็นวัสดุกันน้ำ (COPPER WATERSTOP) ตามประกาศประกวดราคาด้วยวิธีการ

ทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ E สขป. ๑๒/๒/๒๕๕๑ ของสำนักชลประทานที่ ๑๒ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีการลงนามในสัญญาซื้อขายกับผู้ชนะการประกวดราคา และได้มีการตรวจรับพัสดุเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อพัสดุของหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ บุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามย่อมใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการจัดซื้อพัสดุดังกล่าวได้ ข้อที่อ้างว่าผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่สัญญาเข้ามาทำนิติกรรมหรือเกี่ยวข้องกับใดๆ กับการจ้างเอกชนเข้ามาดำเนินการของสำนักชลประทานที่ ๑๒ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ข้ออ้างดังกล่าวมิใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ สำหรับข้อที่อ้างว่าการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของคู่สัญญา เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลนั้น ด้วยเหตุที่คู่สัญญาของกรมชลประทานตามสัญญาซื้อขายแผ่นทองแดงเป็นนิติบุคคล ดังนั้น ตามนัยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ในส่วนประเด็นประโยชน์ได้เสียของคู่สัญญานั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการจัดซื้อพัสดุ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนผู้เป็นคู่สัญญาประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือสาธารณะย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการจัดซื้อพัสดุและการทำสัญญาซื้อขายดังกล่าวของหน่วยงานของรัฐ จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักชลประทานที่ ๑๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายสมชาย หอมลออ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยาเกี่ยวกับคำสั่งและการพิจารณาเลื่อนชั้น
เงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ่อทองวังษ์
จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. คำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑
๒. ผลการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑

โรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยามีบันทึก ที่ พิเศษ/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ กลุ่มบริหารงานบุคคลได้ดำเนินการถ่ายเอกสารลงแฟ้มของบุคลากรทุกคนไว้แล้ว หากบุคลากร
ในโรงเรียนประสงค์จะขอรับเอกสาร สามารถขอสำเนาได้ที่กลุ่มบริหารงานบุคคล ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่สามารถให้ได้
เพราะเป็นเอกสารที่แสดงความคิดเห็นหรือคำแนะนำในการดำเนินการภายในหน่วยงาน การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อ
ต่อผู้แสดงความคิดเห็น และผู้ให้ความคิดเห็นไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู
ของโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยามีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งและการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ
๒๕๔๙ ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑ ของโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยา ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ โรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์
วิทยามีหนังสือ ที่ ศร ๐๔๐๓๕.๐๐๘/๖๖๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงว่า
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โรงเรียนมิได้มีการปกปิดแต่อย่างใด เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร โรงเรียนได้ให้สำเนาคำสั่งเลื่อนชั้น
เงินเดือนซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารไปแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น เนื่องจากอาจารย์ ข. หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยาให้เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน
ของคณะครูในกลุ่มสาระสังคมฯ มีบันทึกลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ไม่อนุญาตให้นำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล
การปฏิบัติงานของตนเองที่ให้กับโรงเรียนไปเปิดเผยแก่ผู้ใด ซึ่งคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยาพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถให้ได้ เพราะเป็นความลับของทางราชการ
และเป็นข้อมูลความคิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายความแตกแยกในหมู่เพื่อนร่วมงาน
หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งว่า โรงเรียน
บ่อทองวังษ์จันทร์วิทยาได้สำเนาคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ให้
เฉพาะข้อมูลในส่วนของผู้อุทธรณ์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ขาดข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบ อันจะใช้เป็นเหตุผลในการร้องขอความเป็นธรรมว่า
ผู้อุทธรณ์เป็นบุคลากรเพียงคนเดียวของโรงเรียนที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนเพียง ๑ ชั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการคำสั่ง

เลื่อนชั้นเงินเดือนฉบับสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่ได้มีการตีพิมพ์ประกาศแจ้งให้ข้าราชการครูทราบ เพื่อประกอบการร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๑ เป็นคำสั่งของหน่วยงานของรัฐอันเป็นผลมาจากการที่ผู้บังคับบัญชาได้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูแต่ละบุคคล การประเมินดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ดังนั้น เอกสารการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ผู้บริหารโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมินได้ทำการประเมินนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาในการปฏิบัติราชการ เมื่อคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาได้ใช้เอกสารดังกล่าวประกอบการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน เอกสารดังกล่าวรวมทั้งผลการพิจารณาไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อที่โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาเห็นว่า การเปิดเผยอาจทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่เพื่อนร่วมงาน หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น การประเมินดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์เป็นบุคลากรของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา และได้รับผลจากการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินดังกล่าวของผู้บริหารโรงเรียน และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ประกอบการปกป้องสิทธิของตนต่อไปหากเห็นว่าการประเมินนั้นเป็นไปโดยไม่ถูกต้องชอบธรรม ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ มีพฤติกรรมในการข่มขู่หรือทำให้เกิดความแตกแยกภายในโรงเรียนตามที่ยกขึ้นเป็นข้ออ้าง ข้อโต้แย้งดังกล่าวจึงมีน้ำหนักน้อยในการรับฟัง

คณะกรรมการฯ พิจารณาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาแจ้งว่าได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เห็นว่าหน่วยงานได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารฉบับเต็มให้บุคลากรภายในโรงเรียนทราบอยู่แล้วด้วยการตีพิมพ์จึงไม่มีเหตุที่จะไม่ให้สำเนาเมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอ คำสั่งดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของข้าราชการครูแต่ละบุคคล คือ อัตราเงินเดือนก่อนและที่มีคำสั่งให้เลื่อน แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เป็นบุคลากรของหน่วยงานทราบอยู่แล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่เลขประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายชัชฎ์ บุษพัฒน์

ร้อยโท วิรัช พันธุมผล

นายสมชาย หอมลออ

นายพิรพล ไตรทศวิทย์

นางเน่งน้อย วิศโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินของบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/ว ๖๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย ขอทราบรายละเอียดบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร จำนวน ๒ ราย คือ นาย ก. และนางสาว ข. ว่าบุคคลทั้ง ๒ ราย มีบัญชีเงินฝาก และมียอดทรัพย์สินในบัญชีเงินฝากหรือไม่ และมีเงินฝากเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย มีหนังสือ ที่ ชร. (พิเศษ) ๒๕๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และตามมาตรา ๒๔ บัญญัติไว้ว่า ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลดังกล่าวไม่ได้ ดังนั้น ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ท่านทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/๓๘๑๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงรายดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และมีฐานะเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นาย ก. และนางสาว ข. ได้ค้างภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่เทศบาลนครเชียงราย เป็นเงินจำนวน ๑๗๘,๔๓๓.๗๕ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นแปดพันสี่ร้อยสามสิบสามบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/ว ๖๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย ขอทราบรายละเอียดบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร จำนวน ๒ รายดังกล่าวว่ามีบัญชีเงินฝาก และมียอดทรัพย์สินในบัญชีเงินฝากหรือไม่ และมีเงินฝากเป็นจำนวนเงินเท่าใด แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย มีหนังสือ ที่ สก.๑ (ชร) ๔๑๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบข้อมูลบัญชีเงินฝากของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย พบว่า นาย ก. ไม่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย แต่นางสาว ข. มีเงินฝากกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่

ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลในฐานะที่เป็นเอกชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรเกี่ยวกับการสอบสวนการขอรังวัดรวม น.ส. ๓

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอเลขที่ ๑๗๘๔/๕๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตร ขอถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนการรังวัดรวม น.ส. ๓ ก. ของตน เลขที่ ๘๔๘ และ ๘๕๑ ตำบลท่าหลวง (ในเมือง) อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

สำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และหนังสือชี้แจงของสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พจ ๐๐๑๙.๒/๐๐๐๕๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๘๔๘ และ ๘๕๑ ตำบลท่าหลวง (ในเมือง) อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ได้ยื่นคำขอรังวัดรวม น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยแจ้งจดด้านทิศเหนือติดทางสาธารณประโยชน์ สำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรจึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานเทศบาลเมืองพิจิตร และอำเภอเมืองพิจิตร ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาทาง สาธารณประโยชน์ให้มาชี้แนวเขตและรับรองแนวเขตที่ดินในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งในวันดังกล่าวหน่วยงานทั้งสอง ต่างไม่สามารถยืนยันได้ว่าที่ดินดังกล่าวติดทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ สำนักงานที่ดิน จังหวัดพิจิตรได้มีหนังสือถึงหน่วยงานทั้งสองเพื่อขอทราบผลว่าที่ดินบริเวณข้างเคียงทางด้านทิศเหนือของผู้อุทธรณ์เป็น ทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ ซึ่งหน่วยงานทั้งสองต่างแจ้งว่า ที่ดินข้างเคียงด้านทิศเหนือของผู้อุทธรณ์เป็นทางสาธารณประโยชน์ สำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรจึงได้มีหนังสือถึงหน่วยงานทั้งสองว่า ผลการตรวจสอบของหน่วยงานทั้งสองนั้นเป็นการแจ้งตามหลักฐาน เอกสารสิทธิที่ดิน แต่จากการตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ดินซึ่งเป็นหลักฐานที่ดินเดิมของที่ดินผู้อุทธรณ์ปรากฏว่า ไม่ได้จดแจ้ง ทางสาธารณประโยชน์ จึงขอให้ตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งหน่วยงานทั้งสองต่างแจ้งว่าที่ดินบริเวณข้างเคียงทางด้านทิศเหนือของผู้อุทธรณ์ เป็นทางสาธารณประโยชน์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าว และเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงาน ผลการสอบสวนว่า ที่ดินที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นทางสาธารณประโยชน์นั้น ที่ดินดังกล่าวปรากฏว่าข้างเคียงไม่เคยระบุว่าจะติดทาง สาธารณประโยชน์แต่อย่างใด และจากการตรวจสอบภาพถ่ายทางอากาศแล้วก็ไม่ปรากฏร่องรอยว่าเป็น ทางสาธารณประโยชน์ สำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรได้แจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอ ถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน การขอรังวัดรวม น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๘๔๘ และ ๘๕๑ ตำบลท่าหลวง (ในเมือง) อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ตามคำขอเลขที่ ๑๗๘๔/๕๑ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรได้แจ้งปฏิเสธการให้ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานที่ดินจังหวัดพิจิตรที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารประกอบคำขอและรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทางสาธารณประโยชน์

เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต้องมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ และเอกสารดังกล่าวมีผลกระทบ
ต่อผู้ถือหุ้นโดยตรง ผู้ถือหุ้นจึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ประกอบกับการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทำให้เกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่
ของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของผู้ถือหุ้นแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดิน
จังหวัดพิจิตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายอีกหาญ โทมระศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
 ที่ สค ๑๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีเกี่ยวกับการร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ในการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวได้ถูกสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีแจ้งข้อกล่าวหาว่า มีบุคคลร้องคัดค้านผู้อุทธรณ์ว่ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีขอเอกสารการร้องคัดค้านดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ลด (สพ) ๐๗๐๕/๒๗๗๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ขวางอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ต่อมาได้มีผู้ร้องคัดค้านว่าผู้สมัครนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลรายหนึ่ง ได้กระทำการจัดเลี้ยงผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลไผ่ขวางที่ร้านอาหารของผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ที่ถูกคัดค้าน ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๕๗ (๔) ซึ่งห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดจัดเลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด จากการสืบสวนปรากฏว่าผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๕ คน ที่ไม่ได้ถูกคัดค้านได้ร่วมอยู่ในงานด้วย ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการกระทำในการจัดงานเลี้ยงที่เป็นการจงใจให้ผู้มาร่วมงานเลี้ยง ลงคะแนนให้ โดยที่ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๔๙ กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานจากการสืบสวนสอบสวนว่ามีผู้อื่นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของ กฎหมายที่เกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งร่วมกับผู้ถูกคัดค้าน ให้คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนรายงานผู้อำนวยการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือเลขาธิการทราบ แล้วดำเนินการสืบสวนกรณีดังกล่าวด้วย” คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด สุพรรณบุรี จึงได้มีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๕ คน ซึ่งผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๕ คน ได้รับทราบข้อกล่าวหาและ แก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำ ยอมรับว่าอยู่ในเหตุการณ์จริง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ขอเอกสารการร้องคัดค้าน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แก่ผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือ ที่ ลต (สพ) ๐๗๐๕/๒๗๗๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรีชี้แจงว่า หากมีการเปิดเผยเอกสารการร้องคัดค้านดังกล่าวจะทำให้ผลการสอบสวนเปลี่ยนไป และเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ขวางอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน และจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเลือกตั้งเสื่อมประสิทธิภาพ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายสุพจน์ ไพบุลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องทุกข์
กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดบ้านสร้าง ถูกร้องเรียน
โดยข้าราชการครู คณะกรรมการสถานศึกษา ประชาชน ศิษย์เก่าและผู้นำชุมชน ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี
ว่าผู้อุทธรณ์บริหารงานไม่โปร่งใสและไม่เป็นธรรม ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๐๐๒/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีการร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการ
ในเรื่องนี้ได้ล่วงเลยระยะเวลาพอสมควรแล้ว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ปราจีนบุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือร้องทุกข์ เรื่อง ขอร้องทุกข์ขึ้นเนื่องมาจากการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑
พร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วยตามที่อ้างไว้ คือ

(๑) รายนามคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนอนุบาลวัดบ้านสร้าง กรรมการสถานศึกษา ประชาชน ศิษย์เก่า
ผู้นำชุมชน

(๒) ข้อมูลการบริหารงานที่ไม่โปร่งใสและไม่เป็นธรรม

รายการที่ ๒ ผลการสืบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี
แต่งตั้งให้สืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีตามข้อ ๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ มีหนังสือที่ สค ๐๔๐๙๐/๐๔๙ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑
แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องทุกข์ เรื่อง ขอร้องทุกข์ขึ้นเนื่องมาจากการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่
เป็นรายชื่อของผู้ร้องทุกข์ โดยให้เหตุผลว่า ต้องให้ความคุ้มครองผู้ร้องทุกข์และผู้เกี่ยวข้องมิให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม
อันเนื่องมาจากการร้องเรียนนี้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ได้รับหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๙
มกราคม ๒๕๕๑ จากคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา กรรมการสถานศึกษา ประชาชน ศิษย์เก่า และผู้นำชุมชน ประมาณ ๑๕๐ คน
ซึ่งร่วมลงชื่อร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่า ตลอดระยะเวลา ๓ ปีเศษ ที่ผู้อุทธรณ์ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล
วัดบ้านสร้าง ได้บริหารงานด้วยการใช้อำนาจคดโกง ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน เอาใจใส่เฉพาะพวกพ้องที่ตนเองชอบ
บริหารงานอย่างไม่มีคุณธรรม ศีลธรรมจรรยา เมตตาธรรม ขาดความเห็นอกเห็นใจ บั่นทอนขวัญกำลังใจของผู้ใต้บังคับบัญชา
มีความลำเอียงในการบริหารราชการและการมอบหมายงาน มีพฤติกรรมบีบบังคับทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา นักเรียนและชุมชนรอบๆ
โรงเรียนคับแค้นใจ โดยผู้อุทธรณ์ชอบพุดตอถูกประชาชน และดุด่านักเรียนออกจากเครื่องขยายเสียง นอกจากนั้น ภรรยาของ

ผู้อุทธรณ์ยังไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการสอบวัดผล ประเมินผล โดยมีการนำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์กลับไปตรวจที่บ้าน ทั้งที่ภรรยาของผู้อุทธรณ์มิได้เป็นกรรมการคุมสอบหรือกรรมการตรวจข้อสอบ และมีการแก้ไขคะแนนในวิชาดังกล่าวให้แก่ นักเรียนเพื่อให้เกินเกณฑ์ และผู้อุทธรณ์ได้บริหารงานการเงินและสินทรัพย์ของโรงเรียนอย่างไม่โปร่งใส

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๐๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีลักษณะไม่มีมนุษยสัมพันธ์ทั้งต่อเพื่อนครู ในปกครอง ต่อผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนในท้องถิ่น ไม่พยายามสร้างความสามัคคีในหมู่คณะและการมีส่วนร่วมของชุมชน ทำให้คณะครูอยู่ด้วยความหวาดระแวง เลือกปฏิบัติ ไม่มีความเสมอภาคในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา ใช้คำพูดไม่สุภาพและ ไม่เหมาะสมต่อนักเรียน ส่วนการบริหารงานด้านอื่นๆ ไม่พบว่ามีพฤติกรรมมิชอบแต่อย่างใด คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่าเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารกับคณะครู ชุมชน อีกทั้งคุ้มครองสิทธิของผู้บริหารที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน จึงเสนอ ให้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการที่โรงเรียนอื่น และปัจจุบันผู้อุทธรณ์ถูกย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๑

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปราจีนบุรี เขต ๑ ได้รับหนังสือขอข้อมูลจากผู้อุทธรณ์ หน่วยงานได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลตามคำขอ ยกเว้นรายชื่อของผู้ร้องทุกข์ เพราะเห็นว่าหากในอนาคตผู้อุทธรณ์ได้ย้ายกลับไปยังโรงเรียนอนุบาลวัดบ้านสร้าง อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานคณะครู ในโรงเรียนได้ แต่อาจไม่ถึงกับก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะผู้อุทธรณ์มิใช่คน ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อของผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อุทธรณ์ ซึ่งรายชื่อดังกล่าวประกอบไปด้วย บุคคลหลายกลุ่ม และมีจำนวนมาก ตลอดจนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวน เสร็จสิ้นแล้วและผลการสืบสวนผู้อุทธรณ์มิได้มีความผิดตามข้อกล่าวหา ดังนั้นผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ จึงสมควรได้รับทราบรายชื่อของผู้กล่าวหาตนเองเพื่อนำไปปกป้องสิทธิต่อไป และปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคน ในจังหวัดปราจีนบุรี กับได้ถูกย้ายไปปฏิบัติราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนองแล้ว การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกข์ จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ สำหรับประเด็นที่หน่วยงานเป็นห่วงว่า หากผู้อุทธรณ์ได้รับการย้ายกลับไปยังโรงเรียนอนุบาลวัดบ้านสร้างอาจก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงานได้นั้น คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ถูกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนองแล้ว ข้อห่วงใยดังกล่าวเป็นประเด็น ที่ผู้บริหารระดับสูงจะต้องพิจารณาต่อไปอยู่แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายสมชาย หอมลออ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

นางเน่งน้อย วิสวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตวัฒนาเกี่ยวกับเอกสารประกอบคำขอรับอนุญาตดัดแปลงอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตวัฒนา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานเขตวัฒนา ขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีเจ้าของอาคารเลขที่ ๓๐๙/๒ ซอยเอกมัย ๑๙ ถนนสุขุมวิท ๖๓ แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ ขออนุญาตต่อสำนักงานเขตวัฒนาดัดแปลงอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยขอสำเนาเอกสารจำนวน ๓ รายการ คือ รายการประกอบแบบแปลน แบบแปลน และรายการคำนวณ

สำนักงานเขตวัฒนามีหนังสือ ที่ กท ๗๕๐๓/๕๔๑๙ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบก่อสร้างอาคาร เฉพาะส่วนรอบโครงสร้างของอาคารซึ่งเป็นระยะรัน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตวัฒนา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนาและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เจ้าของอาคารเลขที่ ๓๐๙/๒ ซอยเอกมัย ๑๙ ซึ่งมีที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ทำการซ่อมแซมอาคาร ทำให้เกิดเสียงดัง ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อสำนักงานเขตวัฒนา สำนักงานเขตวัฒนาตรวจสอบแล้วมีคำสั่งให้เจ้าของอาคารระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร รวมทั้งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใดของอาคารหรือบริเวณอาคาร กับมีคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไข และให้ยื่นขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย หรือดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าของอาคารได้ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยยื่นคำขอรับอนุญาตดัดแปลงอาคารและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์เห็นว่าทำการก่อสร้างอาคารดังกล่าวอาจไม่ถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต โดยมีการเปลี่ยนโครงสร้างหลังคาจากโครงไม้เป็นโครงเหล็ก และมีการต่อเสาชั้นที่ ๒ เพื่อเพิ่มความสูง ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานเขตวัฒนาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสำนักงานเขตวัฒนามีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อร้องเรียนสรุปความว่า ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าการเชื่อมต่องดดังกล่าว เป็นเพียงการเชื่อมต่อโครงสร้างเหล็กเสียดกับเหล็กโครงสร้างหลังคา เนื่องจากโครงสร้างหลังคาเดิมเป็นโครงสร้างไม้ยึดติดกับเสาโดยการใช้นอตยึด จึงจำเป็นต้องมีการทุบรื้อหัวเสาบางส่วนเพื่อเพิ่มความแข็งแรงตามหลักวิศวกรรม และไม่พบการต่อเสาชั้นที่ ๒ เพื่อเพิ่มความสูงแต่อย่างใด ปัจจุบันเจ้าของอาคารได้ทำการก่อสร้างถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าขัดแย้งกับภาพถ่ายที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่ จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตดัดแปลงอาคารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการต่อไป สำนักงานเขตวัฒนาได้เปิดเผยใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร และแผนผังบริเวณซึ่งเป็นระยะรันโดยรอบอาคารที่ทำการดัดแปลงแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนเอกสารประกอบคำขอรับอนุญาตดัดแปลงอาคาร คือ รายการประกอบแบบแปลน แบบแปลน และรายการคำนวณนั้น สำนักงานเขตวัฒนาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนาชี้แจงว่า เดิมอาคารที่ขอดัดแปลงเป็นอาคารไม้สร้างประมาณปี ๒๕๑๗ เจ้าของอาคารคนปัจจุบันเพิ่งซื้อและทำการซ่อมแซม เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องเรียนสำนักงานเขตวัฒนาตรวจสอบแล้วพบว่าการซ่อมแซมกระทบถึงโครงสร้างอาคาร จึงมีคำสั่งให้ยื่นขอรับใบอนุญาตดัดแปลงอาคารให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยเจ้าของอาคารได้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารประกอบคำขอต่อสำนักงานเขตวัฒนา ซึ่งสำนักงานเขตวัฒนาตรวจสอบแล้ว

เห็นว่าถูกต้องจึงออกใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร

ในส่วนที่เกี่ยวกับความสูงของหลังคาที่ผู้ותרณ์ร้องเรียนว่ามีการต่อเติมเสานั้น ผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนาชี้แจงว่า เดิมหลังคามีความสูงเท่าใดไม่อาจตรวจสอบได้ เพราะได้มีการรื้อโครงสร้างไปแล้ว เมื่อเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบ แต่จากการวัดความสูงของหลังคาในปัจจุบันพบว่าถูกต้องตรงตามแบบแปลนที่ขออนุญาต ทั้งนี้ผู้แทนสำนักงานเขตวัฒนาเข้าใจว่า ที่ผู้ותרณ์ร้องเรียนเกี่ยวกับการต่อเสาเพื่อเพิ่มความสูงของหลังคานั้น น่าจะเป็นการต่อในส่วนของเสาที่แต่เดิมเป็นไม้โดยส่วนที่เป็นหัวเสาต้องมีการตัดทิ้งบางส่วนและเพิ่มในส่วนของปูนเข้าไปเพื่อความแข็งแรงของเสา ส่วนข้อกังวลของผู้ותרณ์เกี่ยวกับความแข็งแรงของอาคารเนื่องจากเป็นอาคารเก่า นั้น จากการตรวจแบบแปลนและรายการคำนวณของวิศวกรสำนักงานเขตวัฒนาเห็นว่า อาคารดังกล่าวมีความแข็งแรงและปลอดภัยเพียงพอต่อการเป็นที่อยู่อาศัย

สำหรับเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เนื่องจากแบบแปลนและรายการคำนวณโดยเฉพาะในส่วนโครงสร้างหลังคา เป็นการออกแบบและคำนวณโดยวิศวกรที่เจ้าของอาคารเป็นผู้ว่าจ้าง จึงเป็นเอกสิทธิ์ของวิศวกร การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นได้ ประกอบกับเอกสารบางรายการ เช่น รูปตัดของอาคารทั้งด้านตรงและด้านข้าง แผนผังภายในอาคาร เอกสารแสดงรายละเอียดภายในอาคาร การเปิดเผยอาจเป็นการบงกชความเป็นส่วนตัวของเจ้าของอาคารเนื่องจากเป็นอาคารที่พักอาศัยส่วนบุคคล นอกจากนี้ในทางปฏิบัติหากหน่วยงานตรวจพบว่ามีมีการก่อสร้างอาคารไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะออกคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติไม่ถูกต้องดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจมีการดำเนินคดีกับผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ส่วนผู้ותרณ์ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสำนักงานเขตวัฒนา คือ แผนผังบริเวณแต่ไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้อง ทั้งที่ผู้ותרณ์ได้แสดงความประสงค์ให้มีการรับรอง โดยเอกสารฉบับหนึ่งมีการส่งให้ทางไปรษณีย์ ส่วนเอกสารอีกฉบับผู้ותרณ์รับมาโดยไม่ได้อำนาจรับรองสำเนาถูกต้องหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารที่ขอจะเป็นหลักฐานชั้นสำคัญในการพิสูจน์ค่ากล่าวของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตวัฒนาที่ว่า เจ้าของอาคารได้ทำการก่อสร้างถูกต้องตามแบบที่ได้รับอนุญาตแล้วและไม่พบการต่อเสาชั้นที่ ๒ เพื่อเพิ่มความสูงแต่อย่างใด หากขาดเอกสารดังกล่าวจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการร้องเรียนและการดำเนินการทางกฎหมายของผู้ותרณ์ ผู้ותרณ์เห็นว่าอาคารที่ก่อสร้างมีผลกระทบต่อความปลอดภัยและสิทธิที่ควรได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของผู้ותרณ์และภรรยา โดยผู้ותרณ์ยืนยันว่ามีการต่อเสาเพื่อเพิ่มความสูงจริงตามหลักฐานภาพถ่าย หากสำนักงานเขตวัฒนายังอ้างว่า ไม่มีการต่อเติมเสาก็ต้องนำแบบแปลนมาพิสูจน์ว่าไม่มีการกระทำดังกล่าวจริงสำหรับรายการประกอบแบบแปลนซึ่งยื่นในการขออนุญาตดัดแปลงอาคาร เอกสารนี้จะบอกถึงวัสดุที่ใช้ในการดัดแปลงอาคาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องช่วยในการอ่านแบบแปลนให้เข้าใจครบถ้วน เสมือนการดูภาพบางลักษณะที่ต้องใช้คำบรรยาย หรือคำอธิบายประกอบจึงจะเข้าใจโดยสมบูรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการนี้จะช่วยในการพิจารณาในเรื่องความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ותרณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณซึ่งเป็นเอกสารประกอบคำขอรับอนุญาตดัดแปลงอาคารของเจ้าของอาคารเลขที่ ๓๐๙/๒ ซึ่งเป็นที่พักอาศัยส่วนบุคคล มิใช่อาคารสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าพักอาศัยหรือดำเนินกิจกรรมภายในอาคารได้ ซึ่งการเข้าพักอาศัยหรือดำเนินกิจกรรมดังกล่าวนี้ อาจมีความจำเป็นต้องตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของอาคารเพื่อความปลอดภัยในการใช้สอยอาคารนั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ותרณ์เป็นผู้มีที่ดินติดต่อกับที่ดินที่อาคารที่ดัดแปลงนั้นตั้งอยู่ และเห็นว่าตนอาจถูกกระทบกระเทือนเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินอันเนื่องมาจากการดัดแปลงอาคารที่อาจไม่เป็นไปตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ดัดแปลงอาคารดังกล่าวเมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ותרณ์และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นสมควรเปิดเผยแบบแปลนอาคารเฉพาะในส่วนภายนอกอาคาร คือ รูปตัดของอาคารด้านตรงและด้านข้าง และโครงสร้างหลังคา ส่วนแบบแปลนภายในอาคารมิให้เปิดเผยเพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเจ้าของอาคาร สำหรับรายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณนั้น การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อสิทธิของวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณ ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้ותרณ์ยังประสงค์จะทราบรายละเอียดของรายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณ ให้สำนักงานเขตวัฒนาแจ้งชื่อและสถานที่ทำงานของวิศวกรผู้ออกแบบ เพื่อให้ผู้ותרณ์ติดต่อขอทราบรายละเอียดจากวิศวกรคนดังกล่าวโดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตวัฒนาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เฉพาะแบบแปลนภายนอกอาคาร (คือ รูปตัดของอาคารด้านตรงและด้านข้าง และโครงสร้างหลังคา) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ותרณ์ และให้แจ้งชื่อและสถานที่ทำงานของวิศวกรผู้ออกแบบด้วย

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก
นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพสามิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต ๗ ได้มอบอำนาจให้พันตำรวจเอก ก. หมายความ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิบดีกรมสรรพสามิต เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานสรรพสามิตภาคที่ ๒ ที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือร้องเรียนจากผู้ใช้นามว่า “ข้าราชการชั้นผู้น้อย” ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกทุจริตต่อหน้าที่

รายการที่ ๒ ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ตั้งขึ้นตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ฉบับที่ ๒๕๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๗

รายการที่ ๓ รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมสรรพสามิต เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐
รายการที่ ๔ รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมสรรพสามิต ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
รายการที่ ๕ คำสั่งกรมสรรพสามิตที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของกองการเจ้าหน้าที่ว่ามีอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง
รายการที่ ๖ คำสั่งของกองการเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งกรมสรรพสามิตที่ได้มอบหมายหน้าที่ให้นาง ข. มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่อะไรบ้าง

รายการที่ ๗ ส่วนงานการสอบสวนตามคำสั่งกรมสรรพสามิต ที่ ๓๗๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๔ กรมสรรพสามิตมีหนังสือฉบับที่ กค ๐๖๑๔/๔๕ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกองการเจ้าหน้าที่และของเจ้าหน้าที่ ส่วนข้อมูลการดำเนินการทางวินัยให้เปิดเผยโดยลบหรือปกปิดข้อความที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร โดยเฉพาะชื่อและข้อมูลส่วนตัวของพยาน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิต ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมสรรพสามิต และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์และพวกรวม ๓ คน เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สระแก้ว สาขารัฐประเทศ ถูกร้องเรียนกล่าวหาจากผู้ใช้นามว่า “ข้าราชการชั้นผู้น้อย” ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามทำการเปลี่ยนแปลงของกลางและยึดใส่บูหรี่อื่นปะปนไว้ในบูหรี่ของกลาง และนำส่งไปเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สระแก้ว

กรมสรรพสามิตได้มีคำสั่ง ฉบับที่ ๒๕๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และพบว่าข้อร้องเรียนมีมูล กรมสรรพสามิตจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๗๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก โดยผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้อุทธรณ์กับพวกกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงควรลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่เนื่องจากกรณีนี้เป็นดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการระดับ ๗ กระทำผิดร่วมกับข้าราชการระดับ ๖ ลงมา จึงต้องเสนอที่ปรึกษาด้านการพัฒนาระดับบริหารการจ้ดเก็บภาษี และรองอธิบดีกรมสรรพสามิตเพื่อพิจารณา ผลการพิจารณา มีผู้ให้ความเห็นชอบให้ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์กับพวกออกจากราชการ ๓ คน และไม่เห็นชอบด้วย ๒ คน อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงได้เสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.พ. กรมสรรพสามิต อ.ก.พ. กรมสรรพสามิตพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์กับพวก

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมสรรพสามิตจึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๖๒๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์กับพวก กรณีสิ้นสุดแล้วโดยไม่มีการอุทธรณ์

ผู้แทนกรมสรรพสามิตชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกรมสรรพสามิตจำนวน ๗ รายการ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิตได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยในส่วนสำนวนการสอบสวนทางวินัยเห็นสมควรให้ปกปิดชื่อ ตำแหน่ง และข้อความที่ทำให้สามารถทราบได้ว่าพยานเป็นใคร ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองพยานที่มาให้ถ้อยคำมิให้ต้องได้รับอันตราย เพราะมีเช่นนั้นก็จะไม่มีผู้ใดกล้ามาให้การเป็นพยานอีกต่อไป โดยกรมสรรพสามิตได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ไปขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของตนเองไปยังกรมสรรพสามิตหลายครั้ง และหลายรายการ โดยได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางรายการเท่านั้น เช่นเดียวกับการอุทธรณ์ในครั้งนี้ซึ่งกรมสรรพสามิตแจ้งว่าจะทำการลบ หรือปกปิดข้อความที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร โดยเฉพาะชื่อและข้อมูลส่วนตัวของพยาน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและต้องการข้อมูลประเภทชื่อ พฤติการณ์ และข้อความที่ปรักปรำผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปเป็นหลักฐานฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้กล่าวหาตนเองในฐานะละเมิดทั้งทางแพ่งและทางอาญาต่อไป อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ไปรับเอกสารตามหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิต ลับ ที่ กค ๐๖๑๔/๘๕ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่อย่างใด แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารบางส่วนแล้วจากศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑-๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมสรรพสามิตแจ้งเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ยกเว้นรายการที่ ๗ คือสำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งกรมสรรพสามิตได้ใช้ดุลพินิจในการลบ หรือปกปิดข้อความที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้พิจารณาข้อความดังกล่าวแล้วปรากฏว่าข้อความที่กรมสรรพสามิตปกปิด ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ ลายมือชื่อ พฤติการณ์ที่แสดงให้ทราบว่าบุคคลที่มาให้การเป็นพยานคือใคร ตลอดจนรายชื่อ และลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับมติดคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวน เรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวนอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเห็นว่า ข้อความซึ่งกรมสรรพสามิตทำการลบ หรือปกปิดในส่วนที่เกี่ยวข้องพยานนั้นชอบแล้ว เพราะการเปิดเผยอาจให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตามในส่วนที่เกี่ยวข้องรายชื่อ และลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสรรพสามิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำสั่ง เว้นแต่รายชื่อและลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมิให้ปกปิด

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีโพพรรณ
นายชัยรัตน์ มาประณีต
นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉินิก

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านโสัง จังหวัดลำพูนเกี่ยวกับการพิจารณาการเสนอราคา
จ้างเหมา

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านโสัง จังหวัดลำพูน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ และวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโสัง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการขุดลอกลำน้ำลำทั้ง ๓ โครงการ จำนวน ๓ รายการ ดังต่อไปนี้

- รายการที่ ๑ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา
- รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาของคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา
- รายการที่ ๓ สัญญาจ้างขุดลอกลำน้ำลำ

เทศบาลตำบลบ้านโสังมีหนังสือ ที่ ลพ ๕๒๖๐๔/๙๓๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การจัดจ้างในครั้งนี้เป็นการจ้างในกรณีพิเศษมิใช่การสอบราคา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๒ จึงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านโสังประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลบ้านโสังได้มีประกาศลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมเสนอราคาจ้างเหมา โครงการขุดลอกลำน้ำลำทั้ง ๓ โครงการ ได้แก่

- ๑. โครงการขุดลอกลำน้ำลำบ้านห้วยกาน (บริเวณหลังฝายป็นใจ)
- ๒. โครงการขุดลอกลำน้ำลำบ้านห้วยห้า (ต่อจากโครงการเรียงหิน)
- ๓. โครงการขุดลอกลำน้ำลำบ้านกลาง (บริเวณหลังฝายมะตั้น)

โดยมีผู้สนใจเข้าร่วมการเสนอราคาจำนวน ๑๑ ราย แต่ภายหลังจากการตรวจสอบคุณสมบัติปรากฏว่าผู้เสนอราคา จำนวน ๙ ราย ซึ่งรวมถึงห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ขาดคุณสมบัติในการเสนอราคา โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มิได้ยื่นเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ การครอบครองเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ดังนั้น จึงมีผู้เสนอราคาเพียง ๒ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเสนอราคาดังกล่าว โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้ได้รับ การพิจารณาให้เข้าทำสัญญาในโครงการขุดลอกลำน้ำลำบ้านห้วยกาน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ได้รับการพิจารณาให้เข้าทำสัญญา ในโครงการขุดลอกลำน้ำลำบ้านห้วยห้า และโครงการขุดลอกลำน้ำลำบ้านกลาง ซึ่งปัจจุบันทั้ง ๓ โครงการได้ดำเนินการก่อสร้าง เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ซึ่งไม่ได้รับการพิจารณาเสนอราคาในครั้งนี้จึงได้มีหนังสือ ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นไปยังเทศบาลตำบลบ้านโสัง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า การดำเนินการจัดจ้างในครั้งนี้มีหลักเกณฑ์และผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างที่เป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ นอกจากนี้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการยังได้ออกประกาศของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นรายเดือนทุกๆ เดือน โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จัดซื้อจัดจ้าง วงเงินงบประมาณ วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้เสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการคัดเลือก ราคาและเหตุผลที่คัดเลือกผู้เสนอราคารายนั้นโดยสรุปเป็นตรชนีสำหรับการตรวจสอบของประชาชน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) ดังที่หน่วยงานกล่าวอ้าง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบ้านโองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเกาะทุ่ง จังหวัดภูเก็ตเกี่ยวกับแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑)

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเกาะทุ่ง จังหวัดภูเก็ต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีอาชีพทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอเกาะทุ่ง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) ทั้งหมดในอำเภอเกาะทุ่ง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบข้อมูลในการประกอบธุรกิจซื้อขายที่ดิน

อำเภอเกาะทุ่งมีหนังสือ ที่ ภก ๐๓๑๙/๔๐๒๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเกาะทุ่ง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ภายหลังจากที่อำเภอเกาะทุ่งได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากผู้อุทธรณ์ อำเภอเกาะทุ่งได้พิจารณาเห็นว่าเอกสาร ส.ค. ๑ เป็นเอกสารส่วนบุคคล การเก็บรักษา ส.ค. ๑ ในเรื่องของความปลอดภัยเทียบเท่ากับการเก็บรักษา นส. ๓ นส. ๓ ก และโฉนดที่ดิน กล่าวคือ ต้องมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษารับผิดชอบ การขอคัด ส.ค. ๑ แม้เจ้าของที่ดินเองขอคัดรายแปลงก็ต้องไปแจ้งความต่อ พนักงานสอบสวนและเมื่อนำหลักฐานการแจ้งความมาแสดงแล้ว ในทางปฏิบัติยังต้องให้นำผู้ปกครองท้องถิ่นมาให้ถ้อยคำยืนยันว่า มีการสูญหายไปจริงมิได้นำไปประกันเงินกู้ไว้กับบุคคลอื่นแล้วมาแจ้งความหายเพื่อขอคัดใหม่ เพราะ ส.ค. ๑ เป็นเอกสารที่สามารถ นำไปขออนุญาตที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส. ๓ นส. ๓ ก) ได้ อีกทั้งสามารถซื้อขายโดยทำสัญญาตนเอง และส่งมอบการครอบครองต่อกันได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด กรมที่ดินจึงได้วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการ คัด ส.ค.๑ ไว้เพื่อป้องกันการนำ ส.ค. ๑ ไปใช้ในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการและประชาชนผู้สุจริตได้ ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๑๒/ว ๓๑๖๔ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และ ที่ มท ๐๖๐๖/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๑๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอให้เปิดเผยนั้น เป็นเอกสารสิทธิ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะต้องไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร แม้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต้องการให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่ก็มีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผย หากทำการเปิดเผยจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งยังให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าไม่มีเหตุผลที่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล อีกทั้ง การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ยังมีลักษณะเป็นการขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว คำสั่งของอำเภอเกาะทุ่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์
ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพุลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

นางธิดา ศรีไพพรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการร้องเรียนขอความเป็นธรรม

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๗ ว กลุ่มงาน ตรวจสอบภายในระดับกระทรวง กระทรวงมหาดไทย มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอข้อมูลเกี่ยวกับการร้องเรียน ขอความเป็นธรรมกรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อสำนักงาน ก.พ. ให้แก้ไขความคับข้องใจอันเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือลับ ที่ นร ๑๐๑๐.๒/ล ๑๑๓๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อสำนักงาน ก.พ. ให้แก้ไขความคับข้องใจอันเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ตามสมควรแก่กรณีแล้ว ไม่ใช้การกลั่นแกล้งหรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด ก.พ. จึงมีมติให้ยุติเรื่อง และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ลับ ที่ นร ๑๐๑๐.๒/ล ๒๓๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ขอให้ ก.พ. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าว สำนักงาน ก.พ. แจ้งว่า ก.พ. ได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์และส่วนราชการชี้แจงแสดงเหตุผลต่อ ก.พ. ตามหลักการของระบบคุณธรรม โดยคำนึงถึงผลกระทบที่ผู้ร้องจะได้รับและประโยชน์ของทางราชการ และเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่อาจรับฟังได้ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ลับ ที่ นร ๑๐๑๐.๒/ล ๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอข้อมูลในการดำเนินการตั้งแต่รับเรื่องไว้พิจารณาจนกระทั่งถึงการพิจารณาทบทวนมติ ก.พ. ให้ยุติเรื่อง ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.พ. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาการร้องเรียนขอความเป็นธรรมของ ก.พ. ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะมีค่าให้การของผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์อยู่ด้วย แต่คำให้การดังกล่าวก็มีผลโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรม ขอให้ ก.พ. แก้ไขความคับข้องใจอันเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ อีกทั้งการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ.
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอีกหาญ โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับการขอข้อมูลการ
ประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการ

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูโรงเรียนเสนาให้ “วิมลวิทยานุกูล” จังหวัดสระบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ขอสำเนาข้อมูลการประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขอรับการประเมินให้มีวิทยฐานะครูชำนาญการเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งครูโรงเรียน เทพศิรินทร์ พุแค และที่มีการประเมินซ้ำของคณะกรรมการประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและ ด้านรายงานผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๓ คน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๕/๔๙๑๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็น ภายในหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับคณะกรรมการผู้ประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการทั้งสามรายไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผย และมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และหนังสือชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๕/๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งครูโรงเรียน เทพศิรินทร์ พุแค ได้ยื่นแบบเสนอขอรับการประเมินให้มีวิทยฐานะครูชำนาญการ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๙ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านรายงานผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย นาย ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนมวกเหล็กวิทยา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค นาง ข. และนาง ค. ข้าราชการครูโรงเรียนเทพศิรินทร์ พุแค มีหน้าที่เป็นคณะกรรมการประเมินและ รายงานผลการประเมินให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ เพื่อมีมติอนุมัติ ผลการประเมินกรณีผ่านเกณฑ์การประเมินที่ ก.ค.ศ. กำหนด และแต่งตั้งให้วิทยฐานะครูชำนาญการ แต่ปรากฏว่าไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมินด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ เนื่องจากอยู่ระหว่างถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต่อมาวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ยื่นหนังสือขอคัดสำเนาการประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ได้อนุญาตให้ดูคะแนนตามที่ร้องขอโดยไม่ให้คัดสำเนา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ขอสำเนาข้อมูลการประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการดังกล่าวอีก แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ที่มิให้ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ในการประเมิน วิทยฐานะครูชำนาญการดังกล่าว มีกรรมการรายงาน ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ ให้ผู้อุทธรณ์ โดยรับรองว่าผู้อุทธรณ์

ผ่านเกณฑ์ ๖๕ คะแนนทั้งสองหัวข้อที่ประเมินจริง ดังนั้นผู้ขอทบทวนจึงต้องการสำเนาข้อมูลการประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการ
ของกรรมการผู้ทำการประเมินเฉพาะราย นาง ข. เท่านั้น เพื่อใช้ในการกระบวนกรยุติธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ขอทบทวนร้องขอ คือ สำเนาผลการประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการของกรรมการผู้ทำการประเมิน
เฉพาะรายนาง ข. ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ อนุญาตให้ผู้ขอทบทวนเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยไม่อนุญาต
ให้คัดสำเนา จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้ขอทบทวนมีสิทธิได้รับสำเนาผลการประเมินดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่าตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจสอบขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้
และเมื่อไม่ปรากฏมีเหตุที่จะอ้างการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งเป็นกรณีการเปิดเผยข้อมูลอย่างจำกัดแต่อย่างใด ดังนั้น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต ๑ จึงต้องให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ขอทบทวน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสระบุรี เขต ๑ ให้สำเนาผลการประเมินวิทยฐานะครูชำนาญการของกรรมการผู้ทำการประเมินเฉพาะรายนาง ข. ที่มี
คำรับรองถูกต้องแก่ผู้ขอทบทวน

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
เกี่ยวกับภาพวิถีทัศน์การนับคะแนนในวันเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ได้ร้องเรียนว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการมีพฤติการณ์ทุจริตการเลือกตั้ง และมีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ขอสำเนาภาพวิถีทัศน์ในหน่วยนับคะแนนของเขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ทั้งหมด เพื่อประกอบการตรวจสอบการทุจริตดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๐๐๑.๒/๑๕๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการไม่อนุญาต เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีอาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการและของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ อำเภอเมืองสมุทรปราการ เห็นว่าการนับคะแนนการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าวเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง โดยมีกรณับัตรเลือกตั้งที่ไม่ได้ประทับตราของคณะกรรมการการเลือกตั้งรวมไปในการนับคะแนน อันเข้าลักษณะเป็นการทุจริตการเลือกตั้ง จึงมีหนังสือขอสำเนาภาพวิถีทัศน์ที่ได้มีการบันทึกในวันที่มีการนับคะแนนดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้ชี้แจงด้วยวาจาว่า เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการใน ๓๖ เขตเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ ๑๑ และได้รับร้องเรียนทุกหน่วยการนับคะแนนการเลือกตั้งว่ามีกรณับัตรเลือกตั้งที่ไม่ได้ประทับตราของคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการได้เดินทางไปตรวจสอบข้อร้องเรียน โดยตรวจสอบต้นฉบับบัตรเลือกตั้ง เลขที่บัตร และบัตรเลือกตั้งที่ไม่ได้มีการประทับตรา พบว่าบัตรเลือกตั้งที่ไม่มีการประทับตราเป็นบัตรเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ ๒๗ เพียงหน่วยเดียว มีจำนวน ๗ เล่ม เล่มละ ๒๕ ใบ รวม ๑๗๕ ใบ บัตรเลือกตั้งดังกล่าวเป็นบัตรส่วนที่ฉีกจากต้นฉบับ ไม่ใช่บัตรที่ทำปลอมขึ้น และมีจำนวนตรงกับต้นฉบับผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วยเห็นว่าการไม่ได้ประทับตราอาจเกิดจากความพลั้งเผลอของเจ้าหน้าที่ จึงวินิจฉัยว่าไม่เป็นบัตรเสียและให้นับเป็นคะแนน ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการได้รายงานเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อทราบแล้ว

การบันทึกภาพการนับคะแนนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการตรวจสอบหากมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยจะใช้เฉพาะการตรวจสอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการและคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้น มิได้มุ่งหมายให้ผู้สมัครหรือบุคคลทั่วไปใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ประกอบกับภาพวิถีทัศน์นั้นปัจจุบันคอมพิวเตอร์สามารถ

ตัดต่อหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้แตกต่างจากภาพที่มีการบันทึกในครั้งแรกได้ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในอนาคตเกี่ยวกับความแท้จริงของภาพที่มีการบันทึกไว้ การให้สำเนาภาพวิดีโอส่วนบุคคลอื่นจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือความยุติธรรมได้ ดังนั้น จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้ถูกระบุ

ส่วนผู้ถูกระบุชี้แจงว่า ผู้ถูกระบุได้บันทึกภาพวิดีโอที่บันทึกขณะนั้นขณะนั้นดังกล่าวไว้เช่นเดียวกัน และต้องการสำเนาภาพวิดีโอที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้บันทึกไว้ เพื่อใช้เปรียบเทียบกับภาพที่ผู้ถูกระบุมีอยู่ในการนับคะแนนเลือกตั้งนั้น เมื่อผู้ถูกระบุเห็นว่ามีการนับบัตรเลือกตั้งที่ไม่ได้ประทับตราคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกระบุได้ทักท้วงทำให้ต้องหยุดการนับคะแนนและดำเนินการนับต่อเสร็จสิ้นในวันรุ่งขึ้นเวลา ๑๐.๐๐ น. ผู้ถูกระบุเห็นว่า บัตรเลือกตั้งที่ไม่ได้ประทับตราที่พบนั้นเพียงหน่วยเดียวก็มีจำนวนมากถึง ๑๗๕ ใบ หากทุกหน่วยเลือกตั้งมีบัตรเลือกตั้งที่ไม่ได้ประทับตราในจำนวน ๑๗๕ ใบเท่ากัน จะส่งผลให้คะแนนเลือกตั้งมีจำนวนเพิ่มขึ้นประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คะแนน ซึ่งผู้ชนะการเลือกตั้งก็ได้คะแนนใกล้เคียงกับที่ผู้ถูกระบุคาดการณ์ไว้ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการตรวจสอบ หากมีการทุจริตโดยการเปลี่ยนบัตรเลือกตั้งก็น่าจะพบได้ในภาพการนับคะแนนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การบันทึกภาพวิดีโอที่บันทึกขณะนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการตรวจสอบหากมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง เมื่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีการประกาศชื่อผู้ชนะการเลือกตั้งแล้ว การเปิดเผยภาพวิดีโอที่บันทึกไว้จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการนับคะแนนเลือกตั้งดังกล่าว ข้อที่หน่วยงานเห็นว่า การให้สำเนาภาพวิดีโออาจมีการตัดต่อหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอันจะทำให้เกิดปัญหาในอนาคตเกี่ยวกับความแท้จริงของภาพที่บันทึกไว้นั้น หากมีปัญหาเช่นนั้นจริงเมื่อต้นฉบับภาพวิดีโออยู่ที่หน่วยงาน หน่วยงานย่อมพิสูจน์ถึงความแท้จริงของภาพดังกล่าวได้ การเปิดเผยภาพวิดีโอที่บันทึกไว้จึงไม่ทำให้วัตถุประสงค์ในการบันทึกภาพเพื่อใช้ในการตรวจสอบหากมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้งต้องเสื่อมเสียไป หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนอกเหนือไปจากคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการและคณะกรรมการการเลือกตั้งอันเป็นวัตถุประสงค์เดิมน่าจะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะได้มากกว่า ผู้ถูกระบุเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการเลือกตั้ง โดยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการและมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการนับคะแนนเลือกตั้ง จึงสมควรเปิดเผยให้ผู้ถูกระบุทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถูกระบุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นายสมชาย หอมล่อ

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับหนังสือขออนุมัติ
หลักการการเบิกจ่ายเงินทุนพัฒนาอาจารย์คณะกรรมการธุรกิจ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๗ สังกัดภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือขออนุมัติหลักการการเบิกจ่ายเงินทุนพัฒนาอาจารย์คณะกรรมการธุรกิจเท่าที่ได้มีการพิจารณาทั้งที่ได้อนุมัติและไม่อนุมัติจนถึงปัจจุบัน

คณะกรรมการธุรกิจได้มีบันทึกลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าการขอคัดสำเนาหนังสือดังกล่าวอาจจัดหาได้บางส่วน ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาขัดข้องในการปฏิบัติงานไม่คล่องตัว เนื่องจากภาระงานด้านการเงินและบัญชีมีมาก ข้อมูลที่ต้องการอยู่กระจัดกระจาย เวลาในการค้นหาอาจต้องทำงานประจำวัน และคงไม่สามารถค้นหาครบถ้วนตามที่ขอได้ด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนคณะกรรมการธุรกิจ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อเท็จจริงได้ความสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณบดีคณะกรรมการธุรกิจ ขออนุมัติหลักการและขอยืมเงินทดรองจ่ายจากกองทุนพัฒนาอาจารย์คณะกรรมการธุรกิจ เพื่อเข้าร่วมประชุมทางวิชาการในต่างประเทศ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรกขออนุมัติไปประเทศญี่ปุ่น แต่คณบดีคณะกรรมการธุรกิจมีคำสั่งไม่อนุมัติโดยไม่ระบุเหตุผลแต่อย่างใด ครั้งที่ ๒ ขออนุมัติไปประเทศมาเลเซีย แต่คณบดีคณะกรรมการธุรกิจมีคำสั่งไม่อนุมัติโดยไม่ระบุเหตุผลอีก จึงเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิเพื่อขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ ผู้แทนคณะกรรมการธุรกิจได้ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารคณะกรรมการธุรกิจ และมหาวิทยาลัยอยู่ในระหว่างเปิดเทอม ทำให้เจ้าหน้าที่มีภารกิจงานประจำมาก จึงไม่มีเวลารวบรวมเอกสารให้กับผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมีเป็นจำนวนมากคือเป็นข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงต้องใช้เวลาในการรวบรวมเอกสารดังกล่าว โดยคณะกรรมการธุรกิจไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด คณะกรรมการฯ จึงได้ชี้แจงให้ผู้แทนคณะกรรมการธุรกิจทราบว่าหนังสืออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการและหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์นั้นระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น ผู้แทนคณะกรรมการธุรกิจรับว่าหากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๑ หน่วยงานก็ไม่ขัดข้องและรับว่าจะดำเนินการรวบรวมข้อมูลข่าวสารเพื่อเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ประสานขอรับข้อมูลข่าวสารจากคณะกรรมการธุรกิจ แต่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่าเมื่อได้มีหนังสือประสานขอรับข้อมูลข่าวสารจากคณะกรรมการธุรกิจปรากฏว่าคณะกรรมการธุรกิจกลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการสำเนาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอเบิกจ่ายเงินทุนพัฒนาอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นเงินทุนของหน่วยงานของรัฐที่จัดสรรเพื่อการพัฒนาอาจารย์ การใช้จ่ายต้องมีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ เมื่อกระบวนการพิจารณาคำขอเบิกจ่ายเงินทุนพัฒนาอาจารย์คณะบริหารธุรกิจได้เสร็จสิ้นแล้ว บรรดาเอกสารที่ใช้ในกระบวนการพิจารณาย่อมเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจ่านอง เณลิมฉัตร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกเกี่ยวกับรายงานการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก เพื่อขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ แผนกรอบอัตรากำลัง ๓ ปี (ระหว่างปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔)

รายการที่ ๒ รายงานการจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๑

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกมีหนังสือ ที่ อบ ๙๑๖๐๔/ว๘๓๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบและถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกรัฐมนตรีขอให้ประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อมีคำสั่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งศูนย์บริการประชาชนในฐานะหน่วยงานดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ประชาชนมีถึงนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๑ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในระหว่างการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกแต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอีกเช่นกัน เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากต้องการตรวจสอบการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกกว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกหรือไม่

ในชั้นพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ยืนยันยันต่อคณะกรรมการฯ ว่าประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งได้แก่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๑ ทั้งหมด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับงานจัดซื้อจัดจ้าง วงเงินงบประมาณ วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้เข้าเสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการคัดเลือกและเหตุผลที่คัดเลือกผู้เสนอราคารายนั้นโดยสรุป ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยอยู่แล้วตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกจึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะถือได้ว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ซึ่งมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน อีกทั้งการเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์และสาธารณชนได้ทราบว่าการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกเป็นไปอย่างไรโปร่งใส เป็นธรรมไม่มีประโยชน์อื่นใดแอบแฝง ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔๔ เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานด้วย จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลเหล่าบงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
นายจำนง เฉลิมฉัตร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต น้าเฉลิม
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงยุติธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๑๐๐๒.๒๓/๐๙๕๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึง ปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอตรวจสอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและคัดสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน กล่าวโทษผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็นตามกฎหมาย และจัดทำเอกสารประกอบการดำเนินการของทางราชการอันเป็นเท็จ รวมทั้ง ได้มีการสั่งการไปในทางมิชอบในการพิจารณาคำขอประเมินบุคคล และผลงานทางวิชาการ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักนิติวิทยาศาสตร์ ๙ ชช อันเป็นประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ทั้งนี้ โดยมุ่งให้ตนเองหรือผู้ยื่นคำขอประเมินในกรณีดังกล่าว ได้รับประโยชน์ที่สมควรได้

กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๙๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้พยานหรือผู้ให้ข้อมูลในการสืบสวนไม่ได้รับความปลอดภัย หรือกระทบถึงผลประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด และอาจทำให้การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงยุติธรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม ร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ประวิงเวลาในการพิจารณาดำเนินการเพื่อแต่งตั้ง นักนิติวิทยาศาสตร์ ๙ ชช และจัดทำเอกสารประกอบการดำเนินการเป็นเท็จ โดยมุ่งให้ตนเองหรือผู้ยื่นคำขอประเมินได้รับประโยชน์ ที่สมควรได้ กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๔๓๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ปัจจุบันเรื่องอยู่ใน ระหว่างการพิจารณาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ถูกกล่าวหาต่อไป ต่อมากระทรวงยุติธรรม ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๗๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์เพื่อทราบ กรณีที่ได้ขอทราบรายละเอียด และขอคัดสำเนาผลการสอบข้อเท็จจริงว่า กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ประเด็นที่มี การกล่าวหาว่าผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยการประวิงเวลา โดยไม่มีเหตุจำเป็น ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าได้มีการกระทำตามที่มิชอบร้องเรียน ส่วนประเด็นผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบัน นิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยการจัดทำเอกสารรายงานการประชุม อ.ก.พ. สถาบัน นิติวิทยาศาสตร์เป็นเท็จ กรณีมีมูลความจริงตามที่มิชอบกล่าวหา โดยมีข้าราชการสังกัดสถาบันนิติวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องจำนวน หลายราย และได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๑๐๐๒.๒๓/ ๐๙๕๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอตรวจสอบสำนวนการสืบสวนและคัดสำเนารายงานการสืบสวน ข้อเท็จจริงดังกล่าว กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๙๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจาก

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เป็นเอกสารชุดเดียวกับที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงชุดเดียวกันได้พิจารณาสืบสวนอีกทั้งพยานก็เป็นบุคคลเดียวกันและได้ให้การในคราวเดียวกัน ปัจจุบันประเด็นที่กล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบในการพิจารณาดำเนินการเพื่อแต่งตั้งนักนิติวิทยาศาสตร์ ๙ ชช ด้วยการจัดทำเอกสารรายงานการประชุม อ.ก.พ. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์เป็นเท็จ อยู่ระหว่างการสอบสวนดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถูกร้องขออาจจะทำให้พยานหรือผู้ให้ข้อมูลในการสืบสวนไม่ได้รับความปลอดภัยหรือกระทบถึงผลประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด และอาจทำให้การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ฉะนั้น จึงไม่อนุญาตให้ตรวจสอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามที่ได้มีคำขอ ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งกระทรวงยุติธรรมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๐๖๗ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกร้องมีอำนาจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และกำหนดนโยบายของส่วนราชการ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อพยาน อีกทั้งอาจส่งผลให้การดำเนินงานของส่วนราชการมีปัญหาในการปฏิบัติงานและมีความขัดแย้งภายในส่วนราชการส่งผลเสียหายแก่ราชการได้ ประกอบกับเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวน ซึ่งอาจทำให้พยานกลับคำให้การได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ถูกผู้ถูกร้องเรียนกล่าวโทษผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งยุติเรื่องในประเด็นกล่าวหาว่าผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็นและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในประเด็นกล่าวหาว่าผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยการจัดทำเอกสารรายงานการประชุม อ.ก.พ. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์เป็นเท็จ ซึ่งการสอบสวนดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จและมีการใช้สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ แต่อย่างไรก็ดีข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องในฐานะผู้ร้องเรียนและการสืบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นกล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็นได้เสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยเฉพาะประเด็นดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้ถูกร้องให้ได้รับความเป็นธรรม จึงเห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นกล่าวหาว่าผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็น โดยให้ปกปิดข้อความของพยานที่ให้การในประเด็นอื่น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงยุติธรรมเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเฉพาะประเด็นกล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็นโดยให้ปกปิดข้อความของพยานที่ให้การในประเด็นอื่น พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย
เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/ว ๖๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย ขอรบายรายละเอียดบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากรจำนวน ๒ ราย คือ นาย ก. และนางสาว ข. ว่าบุคคลทั้ง ๒ ราย มีบัญชีเงินฝาก และมียอดทรัพย์สินในบัญชีเงินฝากหรือไม่ และมีเงินฝากเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งรายมีหนังสือ ที่ บชช. ๐๕๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ และ ที่ ทพข. ๖๖๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีนครเชียงราย ว่า เนื่องจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐตามคำนิยามในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ได้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่จะอยู่ในข้อยกเว้นของมาตรานี้ ดังนั้น ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงไม่สามารถแจ้งข้อมูลเงินฝากดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/๓๘๑๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และมีฐานะเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ นาย ก. และนางสาว ข. ค้างภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่เทศบาลนครเชียงราย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นเงินจำนวน ๑๗๘,๕๓๓.๗๕ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นแปดพันสี่ร้อยสามสิบสามบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ชร ๕๒๐๐๗.๓/ว ๖๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย ขอรบายรายละเอียดบัญชีเงินฝากของผู้ค้างภาษีอากร จำนวน ๒ รายดังกล่าว ว่ามีบัญชีเงินฝาก และมียอดทรัพย์สินในบัญชีเงินฝากหรือไม่ และมีเงินฝากเป็นจำนวนเงินเท่าใด แต่ธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งราย มีหนังสือ ที่ บชช. ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ และ ที่ ทพข. ๐๙๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ตามลำดับ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบข้อมูลบัญชีเงินฝากของธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งรายแล้ว นาย ก. และนางสาว ข. ไม่มีบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยบักชีเชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเม็งรายแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบุลย์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ศร ๐๒๐๒.๖/พิเศษ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการที่ดำเนินการคัดเลือกบุคคล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา ๗ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๘๕ ทุกฉบับ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมีหนังสือ ที่ ศร ๐๒๐๑.๔/๒๔๒ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกอุทธรณ์ร้องขอจะกระทบต่อสิทธิของผู้อื่น แต่เพื่อให้เกิดความชัดเจน และเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้น หรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น” ดังนั้น จึงขอให้ผู้อุทธรณ์แจ้งความประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการคัดลอกเอกสารฉบับใด (เฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ศร ๐๒๐๒.๖/พิเศษ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้เปิดรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา ๗ มีบุคคลสมัครเข้ารับการคัดเลือก ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์ และนาย ก. ซึ่งนาย ก. บรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่เครื่องคอมพิวเตอร์ ๑ ที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแล้วได้โอนไปทีอื่น ต่อมาจึงขอโอนกลับมาที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ซึ่งในขณะนั้นผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ มาแล้ว ๕ ปี ๓ เดือน ประกอบกับหนังสือของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ศร ๐๒๐๒.๑/๑๖๔๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ขอสงวนตำแหน่งว่าง ๘ ตำแหน่ง โดยมีตำแหน่งเลขที่ ๑๗๘๔ ซึ่งเป็นเลขที่ตำแหน่งของนาย ก. ก่อนวันสมัครรวมอยู่ด้วย จากกรณีที่ระบุตัวบุคคลก่อนการสมัครเข้ารับการคัดเลือก ก่อนการพิจารณาคัดเลือก และผู้บริหารยังให้ผู้จัดการแทนผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายของนาย ก. เป็นคณะกรรมการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยเพราะไม่ทราบสาเหตุที่ไม่ได้รับการคัดเลือกทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติงานที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ จนถึงปัจจุบัน จนอัตราเงินเดือนเต็มขั้นระดับ ๖ เป็นระยะเวลา ๒ ปีแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศร ๐๒๐๒.๖/พิเศษ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการที่ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการ ๗ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๘๕ ทุกฉบับ แต่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการชี้แจงว่า สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ๗ และคะแนนของผู้อุทธรณ์ โดยปิดชื่อคณะกรรมการที่ให้คะแนนเนื่องจากการเป็นกลไกของคณะกรรมการฯ ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครรายนาย ก. ให้ปกปิดไว้

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๒.๖/พิเศษ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ

๑. คะแนนการประเมินความเหมาะสมที่พิจารณาจากผลงานที่ผ่านมา ข้อเสนอแนะ แนวคิด/วิธีการ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นของกรรมการแต่ละท่านของผู้สมัครคัดเลือกทุกคน
๒. คะแนนการประเมินคุณลักษณะของบุคคลทั้งของผู้อุทธรณ์และของนาย ก.
๓. คะแนนที่พิจารณาจากใบสมัครคัดเลือก
๔. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก
๕. ผลงานที่ผ่านมาพร้อมข้อเสนอแนะ วิธีการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นของนาย ก.
๖. ความเห็นของกรรมการแต่ละท่าน นอกเหนือจากคะแนนประเมิน
๗. คะแนนสรุปผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผลในการพิจารณาคัดเลือกของกรรมการแต่ละท่าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๗ ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๘๕ มีผู้สมัครเพียง ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์และนาย ก. และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และการให้คะแนนในส่วนของผู้อุทธรณ์หน่วยงานแจ้งว่า สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารของนาย ก. ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๗ เห็นว่า ส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกนั้น สามารถเปิดเผยได้เพื่อจะได้ตรวจสอบว่าการพิจารณาให้คะแนนเป็นไปอย่างถูกต้อง เที่ยงธรรมหรือไม่ อย่างไรก็ตามข้อมูลในส่วนนี้ยังมีข้อมูลการให้คะแนนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกที่มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบในการประเมิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่การให้สำเนาอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของนาย ก. โดยไม่สมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ โดยให้เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้คัดสำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกรายนาย ก. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เป็นคุณสมบัติของผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าตรวจดูได้ แต่ไม่ให้คัดสำเนา

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายอีกหาญ โทมระศักดิ์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายสุพจน์ ไพบุลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเมืองคง จังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลเมืองคง จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณที่ผ่านมา และเงินคงคลังที่คงเหลือตามสถานะของเทศบาลตำบลเมืองคง เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานชี้แจงแก่ประชาชนต่อไป

เทศบาลตำบลเมืองคงมีหนังสือ ที่ นม ๖๑๙๐๑/๕๒๐ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข่าวจากชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลเมืองคงว่ามีสมาชิกสภาเทศบาลฯ บางคนให้ข้อมูลแก่ชาวบ้านว่าในครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคงได้ใช้งบประมาณจนเหลือเงินคงคลังเพียง ๒,๐๐๐ บาท และได้สร้างหนี้ในการก่อสร้างอาคารสำนักงานจนไม่มีเงินบริหาร ตลอดจนเงินงบประมาณส่วนใหญ่เป็นเงินเดือนข้าราชการ และพนักงานลูกจ้าง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจากข่าวดังกล่าวทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในการบริหารงานของตนเอง จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นไปยังเทศบาลตำบลเมืองคง แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติกรให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง อีกทั้งกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง และถูกกล่าวหาว่าในครั้งดำรงตำแหน่งได้ใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่ประหยัด ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นอกจากจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารงานของเทศบาลตำบลเมืองคงอีกด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลเมืองคงเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายจัดภัย บุรุษพัฒน์
นางแนนน้อย วิศโยธิน
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อดีตข้าราชการกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๓๙ รายการ

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือลับ ที่ คค ๐๓๐๑/๑๕๐๘ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๒ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ โดยให้เหตุผลในการปฏิเสธหลายประการ ดังนี้

๑) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่ข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ หนังสือนาย ก. ประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ที่มีถึงสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ (หนองคาย)

รายการที่ ๗ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย ก. ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดนาย ข. และพวก

รายการที่ ๑๑ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาง ค. ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดนาย ข. และพวก

รายการที่ ๑๙ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย ง. ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. ช. และพวก

รายการที่ ๒๐ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาง ค. ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก

รายการที่ ๒๑ บันทึกการให้ถ้อยคำของ น.ต. ฉ. ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก

๒) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๑ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๕ รายงานรับรองการประชุม อ.ก.พ. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๓) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๒ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นของสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ (หนองคาย)

รายการที่ ๓ รายงานความเห็นของนาย ท. ในกรณีการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นของสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ (หนองคาย)

ทั้งนี้ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ จำนวน ๙ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๔ รายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการกรม ในกรณีการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นของสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ (หนองคาย)

รายการที่ ๙ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย ท. ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดนาย ข. และพวก

รายการที่ ๑๐ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย ง. ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงชุดนาย ข. และพวก

รายการที่ ๑๖ รายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขานุการกรมท้ายหนังสือรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง
ชุดนาย ข. และพวก

รายการที่ ๑๘ บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย ท. ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก

รายการที่ ๓๑ รายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขานุการกรมท้ายหนังสือรายงานผลการสอบสวนวินัยของ
คณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก

รายการที่ ๓๗ รายงานผลการวิเคราะห์ความหนักเบาของความเสียหายที่ทางราชการได้รับอันเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เกิดจากการ
ออกใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ และใบอนุญาตในลักษณะเดียวกันตามที่ย่างถึงในคำสั่งกรมฯ
ที่ ๘๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

รายการที่ ๓๘ รายงานผลการพิจารณากรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ย่างถึงในคำสั่งกรมฯ ที่ ๘๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
๒๕๔๑ นั้นครบองค์ประกอบ ๔ ประการ ประกอบด้วย ๑. ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ ๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไป
โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ๔. โดยมีเจตนาทุจริต
อย่างไร

รายการที่ ๓๙ รายงานผลการพิจารณากรณีขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งใน
หน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ย่างถึงในคำสั่งกรมฯ ที่ ๘๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑
นั้นครบองค์ประกอบ ๕ ประการ ประกอบด้วย ๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ๓. สั่งในหน้าที่
ราชการ ๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ๕. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นอย่างไร

และเอกสารตามคำขอที่อยู่ระหว่างการรวบรวมซึ่งจะแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบในภายหลัง จำนวน ๙ รายการ
ได้แก่

รายการที่ ๖ หนังสือรับ - ส่ง ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ (หนองคาย) ระหว่างเดือนธันวาคม
๒๕๔๘ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๔๙

รายการที่ ๑๔ รายงานด้านการเงินของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ชุดนาย ข. และพวก ในการขออนุมัติเดินทางไป
จังหวัดหนองคาย ระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๔๙

รายการที่ ๒๒ รายงานบันทึกการนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนที่ย่างถึงใน สว. ๓
ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๘ รายการ ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก ว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด
และเมื่อใด ตามข้อที่ ๑๓ ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

รายการที่ ๒๓ รายงานการขออนุมัติเดินทางไปจังหวัดหนองคายของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ.
และพวก ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และเดือนสิงหาคม ๒๕๕๐

รายการที่ ๒๔ รายงานผลการขออนุมัติเดินทางไปจังหวัดหนองคายของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ.
และพวก ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และเดือนสิงหาคม ๒๕๕๐

รายการที่ ๒๕ รายงานด้านการเงินของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์
๒๕๕๐ และเดือนสิงหาคม ๒๕๕๐

รายการที่ ๒๖ รายงานเหตุผลการขอขยายระยะเวลาการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ.
และพวก เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ตามข้อที่ ๑๒ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)
ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการ
สอบสวนพิจารณา

รายการที่ ๒๗ รายงานเหตุผลของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการ
สอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันตามข้อที่ ๑๒ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

รายการที่ ๒๙ รายงานเหตุผลของคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุด พ.ต.ท. จ. และพวก เนื่องจากไม่ปฏิบัติตาม
กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวน

พิจารณา ข้อที่ ๑๒ ข้อที่ ๑๔ ข้อที่ ๑๕ และข้อที่ ๑๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๗ สาขาหนองคาย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ตามข้อกล่าวหาและได้มีคำสั่งไล่อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสำนักงาน ก.พ. และมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เหตุผลที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๑ เป็นคำให้การพยานซึ่งบางคนเป็นอดีตผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ไม่อาจเปิดเผยได้เนื่องจากเกรงว่าพยานจะถูกผู้อุทธรณ์ข่มขู่หรือฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ให้คำมั่นต่อพยานว่าจะปกปิดบันทึกการให้ปากคำพยานไว้เป็นความลับ ส่วนเอกสารรายการที่ ๓๕ เป็นความเห็นภายในของหน่วยงานซึ่งเจ้าหน้าที่กองการเจ้าหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการ อ.ก.พ. กรม เป็นผู้ทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี และรายการที่ ๓ เป็นความเห็นภายในของหน่วยงานกรณีอดีตผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์รายงานความเห็นเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการรวบรวมนั้น คาดว่าจะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทั้งหมดเนื่องจากได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ซึ่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจะรายงานให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทราบอีกครั้งหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา สรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปฟ้องคดีต่อศาลปกครองเนื่องจากกระบวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่เคยเรียกผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงข้อกล่าวหาและผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับโอกาสให้ชี้แจงโต้แย้งข้อกล่าวหาแต่อย่างใด ประกอบกับการสอบสวนวินัยมีการบิดเบือนข้อเท็จจริงและสร้างพยานหลักฐานเท็จอีกด้วย

ต่อมากรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้แจ้งว่า ได้ทำการรวบรวมเอกสารและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เพิ่มเติม จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๒๓ รายการที่ ๒๖ และรายการที่ ๒๗ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๔ รายการที่ ๒๕ และรายการที่ ๒๙ นั้นไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขออยู่ที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๑ เป็นคำให้การของพยานบุคคลต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยให้ไล่อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป หากกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและบันทึกคำให้การของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ร้องเรียน ผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๕ เป็นรายงานรับรองการประชุม อ.ก.พ. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด จึงเห็นสมควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ นั้น เป็นกระบวนการที่หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๗ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ อันเป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของข้าราชการ จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งไม่มีข้อความกล่าวหาผู้อุทธรณ์ในทางที่เสียหายแต่อย่างใด การเปิดเผยจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเห็นสมควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

นอกจากนั้น กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวียืนยันว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๔ รายการที่ ๒๕ รายการที่ ๒๙ รายการที่ ๓๑ รายการที่ ๓๗ รายการที่ ๓๘ และรายการที่ ๓๙ ไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขออยู่ที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี จึงไม่ใช่กรณีที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัย ดังนี้

๑. ให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๑ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน ผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ และ

๒. ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๓๕ แก่ผู้อุทธรณ์

๓. ให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๒ รายการที่ ๒๔ รายการที่ ๒๕ รายการที่ ๒๙ รายการที่ ๓๑ รายการที่ ๓๗ รายการที่ ๓๘ และรายการที่ ๓๙

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจำนง เฉลิมฉัตร

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต น้าเฉลิม

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒